

YENİ AŞK FALI

Kızcağız — Bıçak mı, tabanca mı?... Bıçak mı, tabanca mı?...

Küçük.. fakat benim!

EMLÂK BANKASI

YAPI TASARRUFU'na başlamıştır

AKBABA

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Ahmet Koçer

Basıldığı yer: ŞAKA Matbaası
İSTANBUL

Sayısı 35 Kuruş

ABONE ŞARTLARI :

Türkiye için, yıllığı (52 sayı hesabiyle) 18 lira, altı aylığı 9 lira, üç aylığı 450 kuruştur.

Yabancı memleketlere, yıllığı 30 lira, altı aylığı 15 lira, üç aylığı 750 kuruştur.

Gönderilen yazılar, resimler, basılsın, basılmasın, iade olunmaz.

ADRES : Nuruosmaniye Caddesi, numara 57, İstanbul.

Telefon : 21649

ŞEK VERMUT

322

T. C.
Ziraat Bankası

VADELİ, VADESİZ TASARRUF HESAPLARI İÇİN BU YIL 650.000 LİRALIK BİR İKRAMİYE PLÂNI HAZIRLANMIŞTIR. BU PLÂNDA 10 ÇEKİLİŞTE

14 EV

AYRICA,
10.000, 1.000 ve 500 LİRALIK İKRAMİYELER,
TRAKTÖR ve ZİRAAT ALETLERİ VARDIR

ÇEKİLİŞLERE İŞTİRÂK ŞARTLARINI BANKA ŞUBE
VE AJANSLARINDAN ÖĞRENMEKTE ACELE EDİNİZ.

Temmuz 10 1952

AKBABA

Sahipleri: YUSUF ZİYA ORTAÇ — ORHAN SEYFİ ORHON

Sayı: 17

Atatürk Partisi!

Muhalif çok öfkeliydi, çok:

— **Sen, dedi,** Cumhuriyet Halk Partisinin temellerinde kimin alın teri, kimin göz nuru, kimin hayali, kimin ümidi, kimin aşkı var, biliyor musun?

Sesi homurtu idi muhalifin. Dili değil, ağzındaki takma dişler konuşuyordu sanki...

Muvafık, bu gazabın farkında değilmiş gibi, yumuşak konuştu:

— Biliyorum, Atatürk.. Atatürkümüz!

Bir kahkaha çınladı. Uzun akislerle, çığlığa benzer, acı bir kahkaha:

— Atatürk.. Atatürkünüz ka?... Demek siz ata evini yıkan, ata ocağını söndüren, ata mirasını yağma eden hayırsız evlâtlarsınız!..

Muhalif, çeneleri kilitlenmiş, kupkuru sustu.

Muvafık yine hiddetsizdi, yine telâşsızdı, yine uysaldı:

— İzin verir misin, dedi, bir sual de ben size sorayım?

— Buyur...

— Cumhuriyet Halk Partisi ne zamandanberi «Atatürk partisi» dir?

— Kurulduğundanberi elbet..

— Peki, 1938 den 1946 ya kadar?..

— Anlamadım...

— Tuhaf şey... Benim bildiğim siz, pek zeki, pek ince, pek uyanık, pek anlayışlısınızdır..

Muhalif dayattı:

— Anlamadım efendim.. Zorla değil a, anlamadım..

— Hayır, hayır... Anlamadınız değil, hatırlıyamadınız.. Çünkü, 1938 den 1946 ya kadar sizler için Atatürk yoktur. Yeni Türk vatanının bânisi, inkılâpların bayrağı, Cumhuriyet Halk Partisinin kurucusu Atatürk ölmüştür!

— Yalan söylüyorsun!.

— Yalan mı?.. İnanmazsanız posta pullarının üstüne bakınız!.. Banknotların üstüne bakınız!.. Altınların üstüne bakınız!.. Onun hayali bile sizi korkuttu!.. Onu, gözlere ve gönüllere bile unutturmak için, kâğıtlardan siz sildiniz, madenlerden siz kazıdınız... Şimdi, onun ellerinde yaşayan parti, sizin ellerinizde can çekişirken, tekrar Atatürk'ü hatırladınız!... İstiyorsunuz ki, onun ölüsü sizin dirinizi kurtarsın!... Yağma yok!.. Heykelini kıran Ticaniler ondan ne kadar yardım bekliyebilirlerse, paralardan, pullardan ismini ve resmini silen sizler de o kadar bekliyebilirsiniz!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Sana Mahsus !

İşveyle, nezaketle zarafet sana mahsus!
Neşveyle, meserretle şataret sana mahsus!

Güldükçe yüzün gül gül olup güller açışlar,
Bilmem ki ne hâlettir, o hâlet sana mahsus!

Tenhâda eğer başbaşa kalmaksa muradın,
Bir tatlı tebessümle işaret sana mahsus!

Her giydiğin en çok yaraşır, en şık olursun,
Hiç giymesen amma, o letafet sana mahsus!

Sevdalı gönüllerde senin âteş-i aşkın,
Bir tatlı yakıştır, bu hararet sana mahsus!

Sevmek de, sevilmek de kabahat mi demişsin?
Ey softa, cehaletle hamakat sana mahsus!

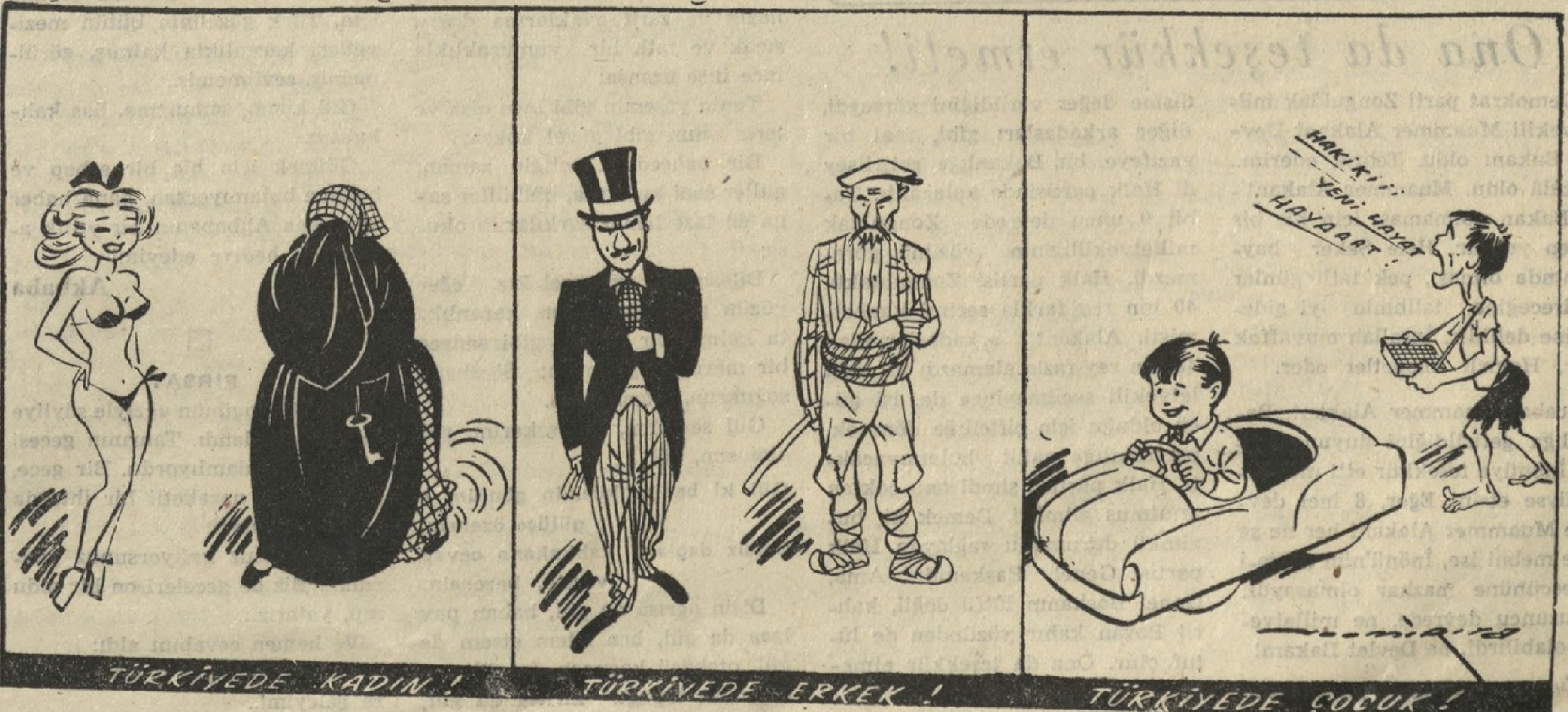
Âşık mısın, ey Köprülü, sık sık bu sefer ne?
Bir lâhza karar et, bu seyahat sana mahsus!

Bundan daha üstün olamaz Fikri Ayapdın,
Mecliste usûlünce riyaset sana mahsus!

Birden niye coştun da Refik İnce atıldın?
Meydân-ı siyasette cesaret sana mahsus!

Uslanmadın ey Fiske, muhalif gidişinden,
Hem derde düşüp, hem de şikâyet sana mahsus!

FİSKE

323

UNUTMAK İSTEMEDİĞİM Şeyler

15 Temmuzda 2 Hâdise

Temmuz 15 de İstanbulda 2 hukuk vak'ası geçecek: O gün 50 milletin avukatları toplanacak, ve, bu kongrede bilhassa kadın hakları konuşulacak.

«Avukat» kelimesinin İstanbulda bile «abukat» olduğu mazi çok yakındır; ve o İstanbulda 50 millet temsilcisi avukatın toplanacağı derecede, avukatlığın bir müessese olması, yakın mazideki yanlışlarımızdan biriyle mes'ut bir alaydır. Fakat şunu da hatırlamak lâzımdır ki, «avukat» kelimesinin hakaret lûgati olması, yalnız bize mahsus değildi, büyük ihtilâlin Fransasındaki büyük bir adamın ağzında da bu kelime insanlara hakaret etmek için kullanılmıştı: Birinci Napolyon Mısır seferinden Fransaya dönerken, şöyle diyordu: «Paristen avukatları kovmaya gidiyorum.» Ve biliyoruz ki, büyük askerin, kovmaya gittiği avukatlar, inkilâp şımarığı olan mebuslardı.

Bir zamanlar bu derece fena talihi olan avukatlık mesleği, bugün, hâkimlik kürsülerine müsavi denecek kadar yerden yükselmiştir. 50 milletin temsilcisi olan avukatlar, İstanbulda, bu irtifadaki Türk avukatlarile karşılaşacaktır.

Kadın haklarının konuşulmasına gelince; işte size bir hâdise ki. yukarıdaki kongre ne kadar mes'ut ise, kongrenin bu mevzuu konuşması o derece hazindir. İnsanların kadın ve erkek olarak iki cinse ayrılmalarının üzerinden yüz yıllar geçtiği, ve insan hakları beyannamesine cinsiyet farkı olmaksızın kadınların da girmeleri gayet tabiî olduğu halde, kadın hakları, hâlâ konuşulmaya muhtaç, hâlâ kongreler mevzuu olmalı mıydı? Hem hangi kadının hakları? Fena tesadüflerin zülmünü azaltmak için kendisini kiralayan kadının hakkını mı? Siyah insan ticaretini insanlığa leke diye tanıyan hak hatipleri, seslerini 19 uncu asra duyurdukları halde, beyaz insan ticaretinin mazlumlarına acıyanlar, şayet varsa, şikâyetlerini 20 inci yüzyıla duyurabildiler mi? Umumî evlerin yok olması hakkında Birleşmiş Milletler Cemiyeti verdiği kararı, hükûmete kabul ettirmek için bir Fransız kadın mebusunun Meclise sunduğu takrir üzerine, Fransa hükûmeti, vakıa, bu evleri kapattı? Fakat kapattı da ne oldu? Kiralık kadınlar dediğimiz zavallılar ekmeklerini etlerinden başka vasıtayla mı kazanır oldular? Kapatılan genel evler, Pariste gece yarısından sonra, mazideki muhtevalarını, caddelerdeki elektrik ışıklarının dalgalarına daha az miktarda mı kusuyorlar? Elektrik ziyasının, tâkı zaferin, ehram - binanın, derya - meydanın, çirkin değilse bile, mağmum olduğunu görmek isterseniz, Pariste gece yarısı sokağa çıkınız. Gece yarısının kiralık kadınını anne yapamadıktan sonra, şu yirminci yüzyılın radar asrı oluşundan bana ne?

Midhat Cemal Kuntay

— C. H. P. Adnan Menderes'e güvercin uçurmuş...
— Yaaa!... Acaba harp güvercini mi, sulh güvercini mi?..

Ona da teşekkür etmeli!

Demokrat parti Zonguldak milletvekili Muammer Alakant Devlet Bakanı oldu. Tebrik ederim.. Pekâlâ oldu. Muammer Alakant'ın Bakan olmaması için hiç bir sebep yoktur. Hele Şeker bayramında olması, pek tatlı günler geçireceğine, talihinin iyi gideceğine delildir. İnşallah muvaffak olur. Hayırlı hizmetler eder.

Acaba, Muammer Alakant, Bakanlığa getirildiğini duyunca gidip İnönüye teşekkür etti mi? Etmediyse etsin! Eğer, 8 inci devrede Muammer Alakant her ne sebebe mebni ise, İnönü'nün adem-i teveccühüne mazhar olmasaydı, dokuzuncu devrede, ne milletvekili olabilirdi, ne Devlet Bakanı!

Muammer Alakant, partide kendisine değer verildiğini görseydi, diğer arkadaşları gibi, faal bir vazifeye, bir Bakanlığa getirilseydi Halk partisinde kalacaktı. Tabii 9 uncu devrede Zonguldak milletvekilliğinin yüzünü göremezdi. Halk partisi Zonguldakta 40 bin rey farkla seçimi kaybetmişti. Alakant, arkadaşlarından 40 bin rey fazla alamazdı ya.. Milletvekili seçilmeyince de, işi gücü olduğu için çiftçiliğe dönecek, partizanlığa vakit bulamıyacaktı. Halk partisi, şimdi onu çoktan unutmuş gitmişti. Demek ki, bugünkü durumunu sağlayan Halk partisi Genel Başkanıdır. Ama, Genel Başkanın lûtfü değil, kahrı! Bazan kahır yüzünden de lûtuf olur. Ona da teşekkür etmeli!

Ey Güzel Kız!

Ey güzel kız, beni dinle!

Saçlarının her teli 24 ayar altın, gözlerinin her biri iri birer zümrüt, dudakların yakut, dişlerin inci olsa;

Omuzların ayın on dördü gibi yuvarlak olsa ve tatlı çizgisi, biçimli kollarının üzerinden yumuk ve kıvrak ellerinin parmaklarına doğru kaysa;

Göğsün, dua eden iki el gibi gök yüzüne açılmış olsa, ince belin elektrikli heyecanlarla dolsa ve kıvransa, uzun ve mevzun bacakların, bir çift beyaz güvercin gibi nazik ve zarif ayaklarına doğru sıcak ve tatlı bir yumuşaklıkla ince ince uzansa;

Tenin yasemin gibi ince olsa ve terin onun gibi güzel koksa;

Bir bahçeden geçtiğin zaman, güller seni kıskansa, bülbüller sana en taze bahar şarkılarını okusa;

Bilesin ki, ey güzel kız, eğer yüzün gülmüyorsa sen, karanlıkta kalmış bir heykel gibi sadece bir mermer yığınısın: Siyahsın, soğuksun, bomboşsun.

Gül sevgilim, gül şekerim, gül elmasım, gül!

Gül ki benim küskün gönlüm o gülüşe özensin,
Sessiz dağlar kahkahana cevap versin, bezensin.

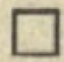
Dişin ağrısa da gül, baban paylasa da gül, ben sitem etsem de gül, otobüsü kaçırsan da gül, pabucunun topuğu kırılsa da gül, çorabın kaçsa da gül, ben kaçsam da gül. Gül cicim, gül ruhum, gül gülüm, somurtma. Dünyanın güler yüze ihtiyacı var. Hiç kimse asık suratı affetmiyor. Truman gibi gül, Menderes gibi gül, Kasım Gülek gibi gül, somurtma, kölen olayım, somurtma.

Bak, Türk güzeli diye seçip Amerikaya gönderdikleri kız, gülemediği için çok fena not almış. Belki başka kusurları da vardı, belki yoktu, fakat bir güzelin en büyük vazifesi, güzelliğinin çiçeği, ışığı, tılsımı gülmek olduğu için, Türk güzelinin bütün meziyetleri karanlıkta kalmış, görülmemiş, sevilmemiş..

Gül kızım, somurtma, bas kahkahayı.

Gülmek için hiç bir sebep ve bahane bulamıyorsan, bana haber ver, sana Akbabanın bir yıllık abonesini hediye edeyim!

Akbaba

FIRSAT

Nişanlı, bugünün ağziyle söyliyelim, sululardandı. Tanrının gecesi kızın evine damlıyordu. Bir gece, kayınpeder, nezaketli bir ihtarda bulunayım dedi:

— Uykusuz kalıyorsunuz yavrum... Biz de geceleri on bir oldu mu, yatarız...

Ve hemen cevabını aldı:

— Ya?.. Öyleyse o saattan sonra geleyim!..

324

Sıhhî Sebep

İranın nev'i şahsına mahsus bir Başbakanı var. Dr. Musaddık. Koltuk değneklerile uçaktan iniyor, sediye ile naklediliyor, yatağında ziyaretleri kabul ediyor, Ama, yine durduğu yok. Memleketten memlekete gidip gelmede. Birleşmiş milletler konseyinde petrol işini müdafaa ona düşüyor. İngilizlerle o uğraşmada!

Bu siyasî hayatta bir hakikati gösteriyor ki, sıhhî sebeplerden dolayı istifa yalandır. Eğer, dünyada sıhhî sebeplerden dolayı samimî olarak istifa eden bir politika adamı bulunsaydı bu zatın Musaddık olması lâzımdı!

GÜLE GÜLE

Kadın yine, yarı çıplak giyinmiş, misafirliğe gidiyordu. Kocası dayanamadı, sordu:

— Yine nereye böyle iki dirhem bir çekirdek?

Kadın kızdı:

— Sana ne? Cehenneme gidiyorum.

— Öyleyse güle güle...

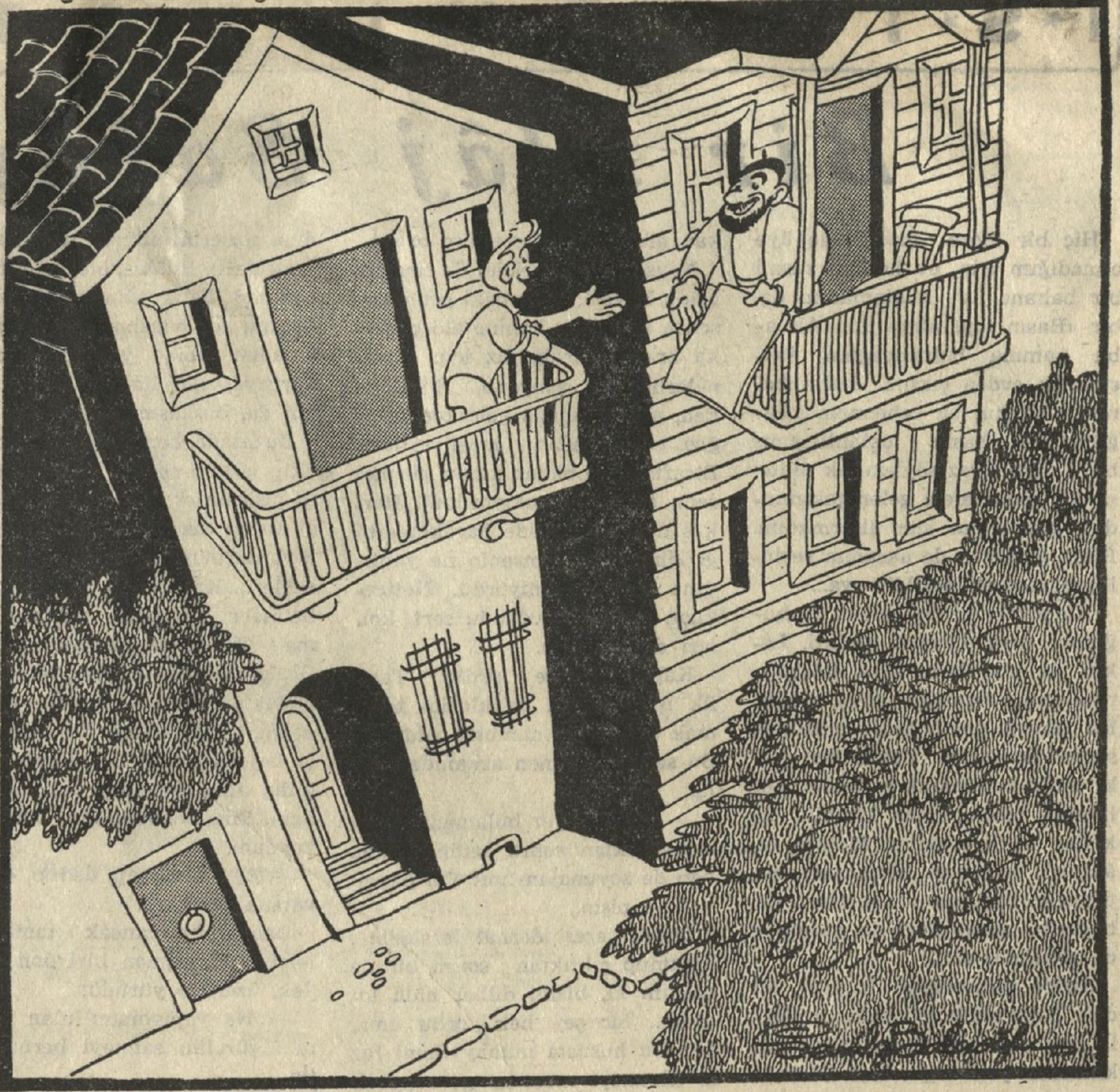
ISRAR

Genç erkek, sevgilisinin ellerini tutarak:

— Hayatım! dedi. Seninle evleneceğim..

— Annemle, babamla görüştün mü?.

— Evet.. fakat yine seninle evlenmek istiyorum!..

— Bak, bizim Millî Eğitim Bakanı bir parti toplantısında Kur'anın nasıl nâzil olduğunu anlatmış...
— Bari inkılâpların ruhuna bir de cenaze namazı kıldırsaydı!...

Gülmesini Bilmiyen Kız!

Akbaba'nın Amerikada Long Beach şehrindeki muhabirinin gönderdiği mektuptur:

Burada yapılan güzellik müsabakasının halkı en çok şaşırtan ve eğlendiren tarafı Türk güzeli diye gelen bayan Gelengül'ün, bütün ısrarlara rağmen gülmeğe bir türlü yanaşmamasıdır. Ö gülmemekte ısrar ettikçe ahali kahkahadan kırılıyordu.

Bayan Gelengül sahneye çıktığı zamanğ jüri sözcüsü kendisine yaklaştı ve biraz gülümsemesini rica etti. Kız kaşlarını çattı ve dudaklarının etrafındaki cilt, inadına, gerildi ve dondu.

Sözcü tekrarladı:

— Biraz gülümsemenizi rica ediyorum.

Bayan Gelengül tek kelime ile kestirme cevap verdi:

— Gülemem.

— Niçin?

Kız, sert bir yan bakışla:

— Siz o kadar tuhaf değilsiniz, dedi.

Ahali arasında bir kahkaha kıyameti koptu.

Gülmekten kendini alamıyan sözcü, nezaketini hiç bozmadan dedi ki:

— Fakat kraliçe seçilmeniz ihtimali var. Bütün bu seçkin halk sizler için buraya toplandı. Bu manzara size hiç neşe vermiyor mu?

Bayan Gelengül omuzlarını silkerek cevap verdi:

— Hayır, kraliçe olmadan boş yere gülemem.

Ahaliden biri bağırdı: «Gıdıklayın!»

Başka biri de ayağa kalkarak, haykırdı:

— Ben gayet iyi maymun taklidi yapar, onu güldürürüm.

Sözcü ona:

— Sahneye buyurunuz! dedi.

Kısa boylu, zayıf, kara kuru, iki gözü birbirine çok yakın, maymuna benzemesi için taklit yapmasına pek de lüzum olmayan bir adam sahneye geldi. Halk alkıştan ve kahkahadan ortalığı yıkıyordu.

Taklitçi yüzünü maymunca öyle bir buruşturdu ki, ben bile gülmekten katılıyorum. Bayan Gelengül'ün paskalyada çocukların taktığı mukavva maske gibi hiç bir çizgisi kımıldamıyan donmuş yüzünde yine hareket yoktu. Bütün maymun taklitleri boşa giden adamcağız, kaz, ördek, tilki, Şarlo, tren, uçak taklitleri de yaptı, yine kızımızı güldüremeyince, nihayet onun taklidini yaparak :

— Gülemem, dedi ve sürekli alkışlar arasında sahneden çekildi.

Peşinden bayan Gelengül de, dimdik durarak:

— Gülemem, diye tekrarladı ve sahneden uzaklaştı..

Müsabakadan sonra yanıma gelen Amerikalı gazeteciler bana sordular:

— Sizin güzeliniz neden gülmüyor? Halk arasında bir dedikodu var. Annesi Rus olduğu için Amerikalıları sevmezmiş bu kız.. Doğru mu?

— Annesinin Rus olduğu doğru ama, Amerikalıları sevmediğini zannetmem.

— Peki, niçin gülmüyor?

Düşüne taşına şöyle bir izah buldum:

— Bu kızı seçtiren Vatan gazetesinin sahibi Ahmet Emin, çatık kaşlı bir adamdır. Belki de kız onun tesiri altında kaldı.

Bu izahın da onları kandırmadığını görünce:

— Siz Türkiyeye gelseniz de görseniz, dedim, halis Türk kızlarının hepsi güler yüzlüdür. Bunun ise sadece adı Gelengül!..

Cız

325

Bir Plâj Safası!..

Hiç bir idare meclisinde üye olmadığım için, ev halkını resmî bir bahane ile atlatamadım da, bir «Basın toplantısı» nda Akbaba namına bulunacağımı ileri sürerek evden çıktım. Bizim hanım «Allahın bu cehennem sıcağında ne basın toplantısıymış bu?» diye biraz söylenecek olduyse da, muhalefete gelen takımından olmadığım için aldırmadım. Plâja giderken de akşamın serinliğini seçecek değildim ya...

Karpuzlar henüz kelek... Kabuğunun suya düşmesi gecikti. Lâkin bu, insanların suya dalmalarına engel olamıyor.. muş, meğer. Bu gerçeği ancak plâja girdikten sonra farkettim. Yoksa her yılki usulü kullanarak gazeteleri gözliyecek olsam, daha kimbilir ne kadar bekliyecektim: Malûm ya, âsâyişi berkemal göstermek endişesile boğulma haberleri de, boğuntu davadisleri de gazeteler de görülmez oldu!

Sirk'e girercesine kuyruk olduk. Bilet aldık. Bir bakıma plâjla sirk arasında «bazı gûna» yakınlıklar yok değil. Her ikisinde de, müşabih mahlûklara tesadüf edilebilir. Kimi maymuna benzer, kimi lâ teşbih ve lâ temsil, ayıya... Sonra, her iki yerde de kalabalık bir seyirciler takımı vardır. Nihayet, sirk'te de, plâjda da, hususî terbiye görmüş, cins mahlûkların envaı numaralarını seyredebilirsiniz...

Hulâsa, kuyruğa girdik bilet almak için. Önümde körpe bir kız var, sırada. Sıcaktan gözlerim mi şaşılaşmış nedir? İstemediğim halde kaydı, gördüm. Yoksa asla öyle şeylere bakmam. Kalçalarının her biri, Esat Mahmudun romanlarından fırlamış kadar belâgatle konuşuyor. Bekleme uzun sürdüğü için bir aşağı, bir yukarı, yer değiştiriyorlar... Onun önündeki, biraz kımıldadığı zaman bile, kız yerinden kıpırdamıyor. Anlaşılan itilip kakılmağa pek alışmış olacak. İkaz bekliyor, ama, ben de, doğrusu fazla ileri gitmeğe çekiniyorum. Bu dünyada her şey olur. İster misiniz, koluna kazara dokundum diye, elin dişisi feryadı bassın! «Plâj gişesinde alenen bana tecavüz etmek istedi» diye karakolluk olalım? «Torunu yerindeki kıza göz koyan alçak ve ahlâksız biri cürmü meşhut halinde yakalandı!» diye gazete başlıkları gözümün önünde uçuştu. Başım döndü. Az daha, akşamdan bindiği trenden inerken azledildiğini öğrenen bir Bakan gibi, yığılıverecektim oraya..

Neyse, nihayet bizim de sıramız geldi. Evvelâ, önümdeki genç kız, sonra ben birer kabine aldık. Arka arkaya girdiğimiz için, kabinelerimiz de yanyana... Sıradayken, aklım başıma geldikçe kızcağızı çaktırmadan inceliyordum. Etrafta bana bakan kimse görmezsem, ben kıza bakıyordum. Herkes de ayni şekilde hareket ettiği için kimse kimsenin ne yaptığına dikkat etmiyordu. Netice kızın beli ince, vücudu sert, kolları dolguncaydı.

Kabinelerimize girdik. Tabii ilk işim, budak deliklerini tıkamak oldu. Ben, namuslu adamım. Bu sebeple, hemen arkamdan gelip;

— Ağabey, yer bulamadım, sen soyunduktan sonra senin locada ben de soyunayım mı? On papeli var bu pişin..

Diyen teresi derhal tersledim.. Soyunup çıktıktan sonra bir de baktım ki, bizim dilber hâlâ locada... bir şey bekliyordu ama, ne? Bu hususta muhayyilemi fazla işletmeyi münasip görmiyerek etrafımı tetkike koyuldum.

Kumların üstü insan çeşitlerile doluydu. İleride, göbeğinin azametinden tanıdığım milyonluk bir mütaahhit, güneşe yan vermiş, etrafına toplananları seyrediyor.. İhaleye girmiş gibi rahat. Herkes, onun yanındaki genç ve güzel kadına gözlerini dikmiş ama, hazret oralı değil. Bilâkis, ötesinde kuma uzanmış balık etinde bir başka hatunu göz hapsine almış. Derhal anladım tabiî, yanındaki kendi karısıydı, göz hapsine aldığı kadın da, başkasının karısı.

Bu sırada, hemen yanımdaki bir çifte gözüm ilişti. İyiden iyiye işi pişirmişler, neredeyse mercimeği fırına verecekler. Ama nasıl? Birbirlerinin ağzının içine girecekler... Kara yağız delikanlı kızı belinden kavramış, uzatmış kuma... Kendi de üzerine eğilmiş.. Gözler gözlere dalmış, ateş gibi dudakları kızın, ha oğlanın ağzına değdi, ha değecek... Bendeniz gerçi heykel kıran ticanilerden değilim ama, bukadarı da fazlaydı hani. Elimi delikanlının omuzuna koydum:

— Ağır ol ahbap, dedim, evlâdı vatana yazıktır...

Daha lâfımı ancak tamamlamıştım ki, şişman biri don gömlek, üzerime yürüdü;

— Ne yapıyorsun ulan yabani... güzelim sahneyi berbat ettin...

— Güzelliğine diyecek yok gerçi... Biz de can taşıyoruz ağabey..

— Şimdi canından başlatacaksın... 200 metre kurdele boşa gitti...

— Pasajdan alırız bayım, ne var bunda üzülecek? Hem, sormak ayıp olmasın ama, kiminle şerefyâp oluyorum?

Don gömlek adam kendini takdim etti:

— Rejisör Metin Toramanbey..

O zaman ayağım suya erdi. Anlaşılan film çeviriyorlarmış.

— Birader, böyle münasebetsiz sahneler için daha tenha bir yer bulamaz mıydınız? diyecek oldum. Toramanbey:

— Buradan daha insanı az yer bulamadık! dedi, kestirip attı.

Neden sonra, elinde fotoğraf makinesine benzer küçücük bir kutuyla biri daha çıkageldi. Operatörleri de bu olacaktı herhalde... Artistler, hâlâ beni seyrediyorlardı. Elimi uzattım:

— Vakit doldu, dedim, kâfi derecede seyrettiniz. Yirmi beşlikleri sökülün!

Birbirimizin hâline gülmeğe başladık. Ben, usuletle oradan uzaklaşıp, plâjın başka köşesine gittim. Orada, mal sahibini gördüm. Eskiden tanırım. Biraz hoşbeş ettik. Ondan sonra peşreve girdik:

— Nasıl işler?

— Mahsul bereketsiz...

— Ekime mi başladın?

— Mayısta başladım ama, nafile...

— Ne ekiyorsun?

— Bir şey ekmiyorum canım.. Kiracı yok, kiracı...

— Ne kiracısı? Nerede?

— Plâjda...

— Ay, plâjı sen işletmiyor musun?.

— İşletiyorum ama, bu sene müşteri kıt... Arkadaki locaları mevsimliğine, aylığına kiralıyan zenginler sökün etmedi hâlâ..

— Ya... demek pansiyon işletiyorsun? Kimler kiralar o locaları?..

— Bir ay için Avrupaya ticaret anlaşmaları yapmağa giden firma mümessilleri, Doğu Anadoluya tahsile çıkan şirket veznedarları, acele bir iş için veya tedavi maksadiyle İsviçreye hareket eden evliler..

— Demek yazı burada geçirirler?

— Evet, tabiî daktiloları da beraber...

— Bu arada denize girenler de olur mu bari?

— Eh, arasıra banyo almak ihtiyacını duydukça denize de girerler..

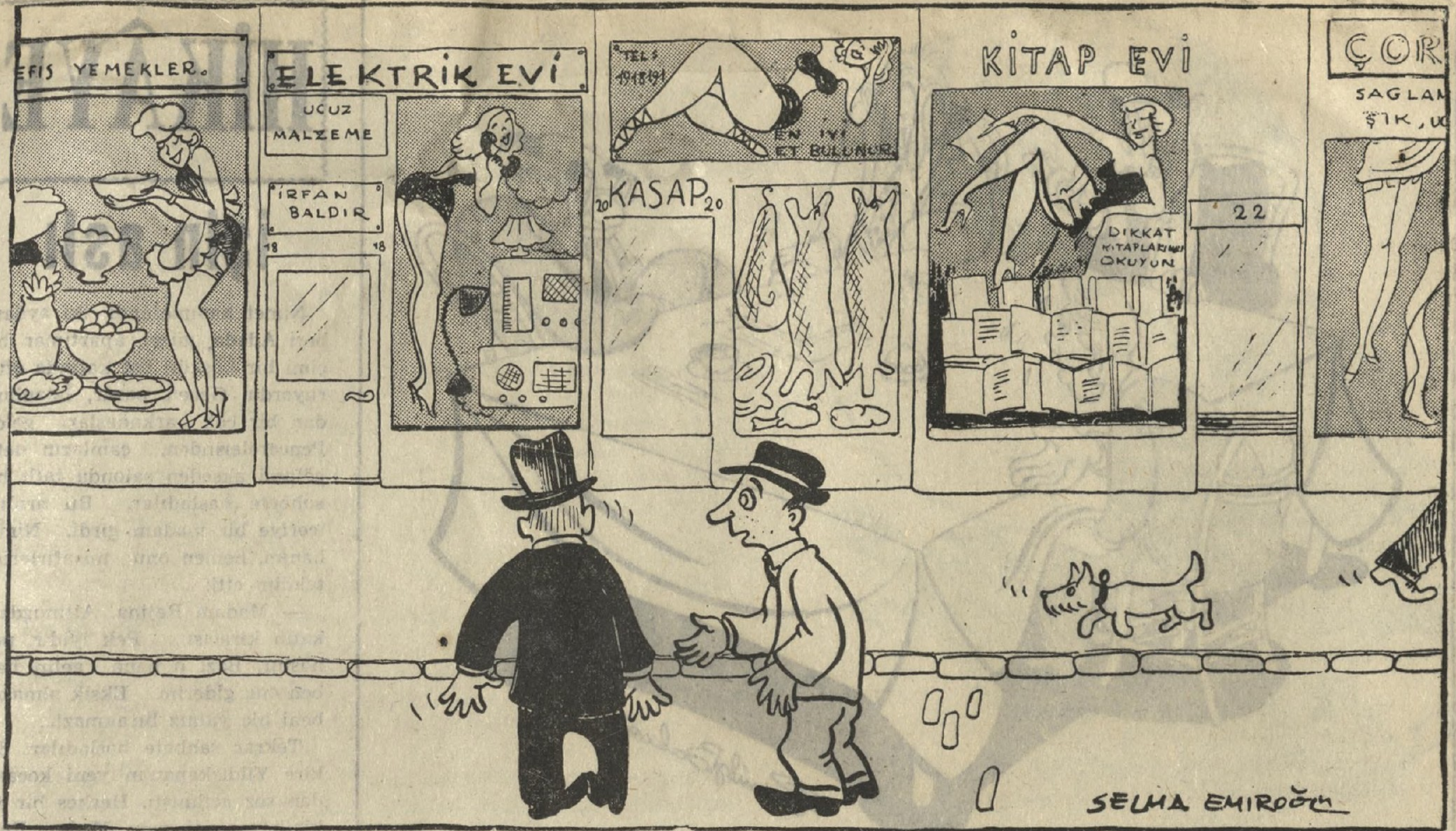
Baktım, mal sahibi esaslı tafsilât verecek; kulaklarımı tıkayıp gözlerimi yumarak oradan da uzaklaştım.

Çok uzaklaşamadım maama-

Arkadaki kadın — Anlaşıldı.. Erkeklerin alâkasını çekmek için açık saçık giyinmekten başka çare yok!...

326

— Yahu, demindenberi şaşkın şaşkın ne dolaşıyorsun burada?...
— Sorma birader, hanım bir çift çorap ısmarladı ama, bir türlü çorapçıyı ayırt edemiyorum!...

fih... Küt diye çarpıştık birisiyle..

— Kör müsün? diye ince ve zarif bir kadın sesi beni uyandırdı.

— Öyle sayılırım efendim, hem memurum, hem gözlerim kapalı, hem de gözlük takıyorum...

Aaa.. bu, bizim kabine komşusu, yani plâj kabineme bitişik olan kız... Kâfir, lâstek mayo içinde bir kat daha dikleşmiş..

— Ben sizi tanıdım, dedim, sizinle komşuyuz..

— Ya... Nerede oturuyorsunuz? Siz de İhsaniyede mi?

— Hayır, semt komşusu değil, plâj komşusuyuz.

Burun kıvırdı:

— Plâjda herkes birbirine yakın ayol, dedi, ben daha esaslı bir şey sandıydım...

— Sizin resminizi güzellik müsabakasına girenler arasında gördüğümü hatırlıyorum......

— Yanlışınız var bayım. Ben siyasetin hiç bir şekliyle uğraşmam.

— Güzellik müsabakasiyle siyasetin ne ilgisi var şekerim?

— Var elbet. Müsabakayı Vatan gazetesi tertiplemedi mi?. Yalman Amerikan dostu değil mi? Menderese yol göstermiyor mu?

Taşkın rujlu ağzına bakakalmışım. Aman yarabbi... zamane kızları ne de çok bilmiş oluyorlar? Bu, gûya siyasetle meşgul olmıyanı.. Ya bir de uğraşmağa kalksa, maazallahü teală...

— Neyse, mademki tanıştık, çeneyi kısa keselim de denize girelim, dedim.

— Denize mi? Ne münasebet? dedi.

— Denize girmsğe gelmediniz mi buraya?

Kız güldü:

— Yavrum, diye çenemi okşadı (amma tuhaf yavru ha...) sen kaçıncı asırdan çıktın da geldin? Biz suya girecek olsak evde duş yaparız. Yanacağız burada, anladın mı şimdi?.

— Anladım...

Doğrusunu isterseniz, Salih Murat Uzdilek'in yazılarını anladığım kadar anlamıştım bu sözleri. Neylersiniz? Kadın karşısında susmak, cesaretin onda dokuzudur demişler... Baktım kız, etrafını gözden geçiriyor. Anladım, yanacak... Daha doğrusu ateşine yanacak adam arıyor.

— Eh, sizi meşgul etmiyeyim bari... bana müsaade... diye izin istedim,

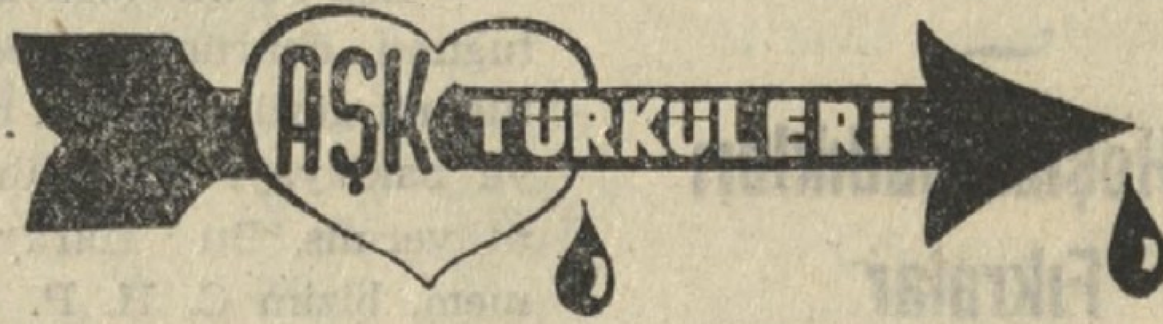
— Yoo.. ben adamı kolay kolay bırakmam. Bak, bugün yalnızım, katalizörüm yok.

— Lebbeyk?

— Katalizörüm yok.. Pervaneler ışığa gelir ya, mum ışığına.. Yanımda erkek olmazsa fazla iltifat eden de olmaz..

Allahtan, dediği doğru çıktı da, sulunun biri hemen yanımıza sokulup kıza tebelleş olmaya kalktı. O fırsatı ganimet bilerek, plâjdakileri kendi haline bıraktım. Kimi yanmağa, kimi yakmağa devam ederken, usulca kabinede giyinip, ters yüzüne evin yolunu tuttum.

İstanbul muhabiri

En Tehlikesizi

Bir kızla seviştim bahar olunca,
Menzil-i maksuda hemen ulaştım.
İzinsiz kopardım diye bir gonca,
Mahkeme mahkeme gezdim, dolaştım!

Bir evli kadınla kurdum muhabbet,
Her gün yolundaydı işretle sohbet.
Bir akşam kocası, öyle pürheybet,
Karşıma çıkınca duvardan aştım!

Nihayet bir dulda buldum kararı,
Fedadır yoluna ömrümün varı.
Ne mahkeme yüzü, ne bağ duvarı...
O kadar rahat ki ben bile şaştım!

ÂŞIK

Güller-Dikenler!

★ *Aşk, bir çalar saat gibidir, insanı en tatlı zamanda uyandırır..*

★ *Bir genç kadının faziletine en iyi bekçilik eden, çirkinliğidir.*

★ *Aşk, baruta benzer. Önce ışığı göz kamaştırır. Sonra gürültüsü kulakları sağır eder.*

★ *Aşk, erkeğin hiç ebelikten kurtulmadığı bir nevi saklambaç oyunudur.*

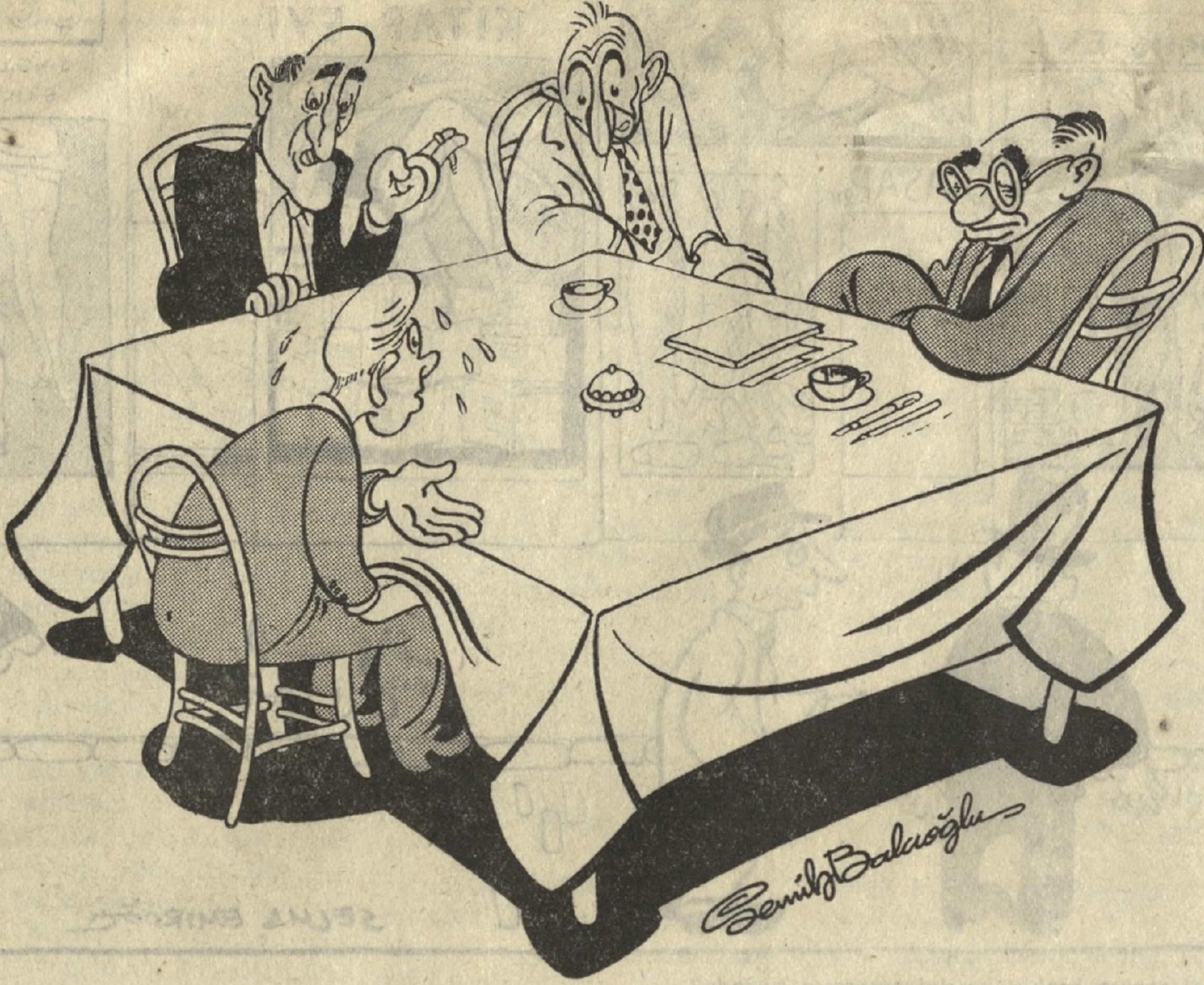
★ *Sevdiğiniz zaman her şeyi güzel görürsünüz; evlenmeyi bile..*

★ *Güzel dişlere malik olmayan kadın, gözlerile güler.*

★ *Aşkın kör olması, hiç şüphe yok ki, bir çok kadınların iyi talihli olmalarından ileri gelmektedir.*

★ *Yirmi yedi yaş, kadının tam olgunlaşıp güzelleştiği bir çağdır. Onun için, burada uzun müddet kalmak ister.*

★ *Boş zamanlarında mesut muyum, bedbaht mıyım diye düşünen kadın, bedbahttır.*

Mümeyyiz — Söyle bakalım, Türkiyeden Avrupaya ihraç edilen başlıca ham maddeler nelerdir?..
Öğrenci — Tetkik heyetleri efendim!...

Dünya Güzellik Kraliçesi

Dünya güzellik kraliçesi taç giyerken Amerikan donanmasının, kraliçeyi top ateşile selâmlamasını anlıyamadım? Amerikan donanması mı işi çapkınlığa döktü, yoksa kraliçelik mi resmîleşti? Her ikisi de akıl erdirecek şey değil!

Ah, keşke, dünya durumu, Amerikan donanmasına operet sahneleri yaptıracak kadar rahat olsaydı! Tam tersine, işler gittikçe karışıyor ve karıştıkça da kötüleşiyor! Baksanıza, Allah beni nikbin yaratmış, diyen Ahmet Emin Yalman bile, siyaset ufuklarını kapkara görmektedir.

Güzellik kraliçeliğinin resmileşmesine de akıl ermiyor. Haydı, Amerika resmen kabul etti. İngiltere de bir oyun bozanlık çıkarmadı, kabul etti, diyelim. Bütün demokrasiler kabul etti. Peki, bu letafetmeap kraliçe hazretlerine bir de kral lâzım değil mi? Hem de ne lâzım! Onu da bulduk: Bir dünya güzellik kralı seçimi de yapıldı. Bir jönpromiye kral seçildi. (Artık bu delikanlıdan erkeklik namına hayır um!) Fakat, bu krallığa tebaa da lâzım! Tebaası da gönüllerimiz mi diyeceksiniz? Yoo, bu zamanda, öyle sırf krallık âşıkı sadık tebaa bulunmaz. Fitne, haset, kıskançlık kum gibi kaynıyacaktır.

Görülüyor ki, işin ciddiye alınacak bir tarafı yok! Bir şu var ki, dünyadaki bunca talihsizlerin arasına bir talihsiz daha katıyoruz. Evet, dünya güzellik kraliçesi adında bir talihsiz daha! On dokuz yaşında, yirmi yaşında, yirmi bir yaşında, şerefine törenler yapılarak, ziyafetler çekilerek, hediyeler verilerek, başına taç giydirilip toplar atılarak, resimleri bütün dünya basınında basılarak şımartılan bir genç kızı artık kim mes'ut edebilir?

En Hoşlanmadıkları Fıkralar

Bizim mecmua, bir başka sayfasında, meşhurların beğendikleri fıkraları sıralıyor. Akıl akıldan üstündür, derler... Ben de burada yine meşhurların en beğenmedikleri, hattâ nefret ettikleri fıkraları sorup saruşturup yazayım, dedim. Olur a, belki içlerinde sizin beğendikleriniz bulunur.

ŞEMSETTİN GÜNALTAY

Üstad, dişlerinin arasından şu fıkrayı anlattı:

Eski ramazanlardan birinde, bir mevlevi, bir bektaşi, bir de hocafendiyi iftara çağırmışlar.. Bunlar iftar sofrasında o kadar doymuşlar ki, baklavanın bir kısmı kalmış. Yarın yeriz, demişler, yatmışlar. Gece bektaşi kalkmış, baklavayı temizlemiş. Mevlevinin sikkesini çıkarmış, hocanın sarığını bozmuş, sonra yine yatmış, uyumuş. Ertesi gün kalktıklarında bektaşi babası öbürlerine:

— Erenler, bu gece ne rüya gördünüz? diye sormuş. Mevlevi:

— Göklere uçtum, hattâ sikkemi düşürdüm.. demiş.

Hoca:

— Cennete göçtüm, sarığım bile bozuldu.. demiş.

Bektaşi:

— Ben de birinizin göklere uçtuğunu, öbürünüzün cennete göçtüğünü görünce ziyan olmasın diye baklayayı göçürdüm! cevabını vermiş. Bu fıkrayı hiç sevmem, bizim C. H. P. ile Millet partisi karşısında D. P. nin durumunu hatırlatıyor...

HÜSEYİN CAHİT YALÇIN

Şu fıkrayı hiç sevmem:

Şaşkının biri yolda giderken bir gelin alayına rastlamış. Boş bulunup gelini kastederek:

— Kokonaya bakın, amma da süslenmiş... diye bağırmış. Hemen adamın üstüne yürümüşler: «Öyle deme, dostlar başına denir!» demişler. Derken adamcağız az sonra bir cenazeye tesadüf etmiş. Etrafına bakınıp:

— Dostlar başına, dostlar başına! demez mi? Biz de bir kere böyle bir yanlış söz söyledik, hâlâ dostların başına dert oluyor!..

HİKÂYE

işin aslı

Nimet hanımefendi, iki aydanberi Adada, güzel, apartıman biçimi bir köşkün üst katında oturuyordu. Geçen pazar, İstanbuldan bir çok arkadaşları geldi. Pencerelerinden, çamların nefti gölgesi akseden salonda tatlı bir sohbete başladılar. Bu aralık, içeriye bir madam girdi. Nimet hanım, hemen onu misafirlerine takdim etti:

— Madam Rejina. Altımızdaki katın kiracısı... Pek iyidir, pek hoştur. Bazı o bana gelir, bazı ben ona giderim... Eksik olmasın, beni hiç yalnız bırakmaz!..

Tekrar sahbete başladılar. Şakire Yıldızkapan'ın yeni kocasından söz açılmıştı. Herkes bir fikir beyan ediyordu. Madam Rejina da bahse karıştı:

— Güzel delikanlıdır. Fakat vücudü çok kıllıdır.

Sonra, bir başkası hakkında konuşmağa başladılar. Madam Rejina yine söze karıştı:

— Fena çocuk değildir.. Yalnız sağ omuzunun üstünde, büyük kırmızı bir leke vardır!..

Başka bir kızın nişanlısından bahis açıldı, meğer Madam Rejina onu da tanıyormuş:

— A... bilirim, dedi, sağ ayağı altı parmaklıdır!.

★

O gün, erkence köşkten çıkan misafirler, bir daha Nimet hanım efendi ile görüşmediler. Zira, köşkte rastgeldikleri Madam Rejinanın erkekler hakkındaki mütalâalarına bakarak onu ahlâkan düşkün bir kadın sanmışlar, Nimet hanımefendi hakkındaki hürmet ve muhabbetlerini bu yüzden kaybetmişlerdi.

Halbuki, Madam Rejina, bütün Ada erkeklerinin vücudunu tanırdı. Zira, üç senedir Adanın plâjını işletiyordu!

Çimdik

□

ÖKÜZ SU İSTİYORMUŞ

Adamın biri lokantada balık yerken susamış, fakat garsona: «bana bir su ver» diyeceği yerde cinasla demiş ki:

— Garson, balık yüzmek istiyor!.

Garson, hemen suyu getirmiş.. Bu sefer diğer bir masada sığır büfteği yemekte olan hödüğün biri de susamış ve aklısıra o da zarafet göstermek için:

— Hey garson, demiş, bizim öküz de su istiyor!..

HİKÂYE

NÖBET!..

Hafız Abdülgani efendi, müthiş bir diş ağrısından iki gecedir kıvranıyordu. Sağ yanağı şişmiş, uykusuzluktan gözleri kızarmıştı. Nihayet dayanamadı, daima gelip geçerken levhasını gördüğü, köşedeki dişçi Nazmi Sökener'e gitmeğe karar verdi.

Gümrük memurlarından Şakir bey de, müthiş bir diş ağrısından iki gecedir kıvranıyordu. Sol yanağı şişmiş, uykusuzluktan gözleri kızarmıştı. Nihayet dayanamadı, daima gelip geçerken levhasını gördüğü, köşedeki dişçiye gitmeğe karar verdi.

Abdülgani efendi, yüzü ilâçlı pamuklara sarılmış, gözünden ateş fırlıyarak, alabildiğine yürürken, karşıki kaldırımdan gelen Şakir beyi gördü. Onun da, tıpkı kendisi gibi yüzü sargılıydı. Bir müddet, yan gözle birbirlerine bakışarak yürüdüler. Nihayet, Abdülgani efendi kendi kendine söylendi:

— Vay canına!.. Bu herif bizim dişçiye gidiyor galiba.. Biraz çabuk yürümeli.. Benden evvel varırsa, nöbet beklemek lâzım gelir!..

Şakir bey de Abdülgani efendiyi tepeden tırnağa kadar süzerek kendi kendine mırıldandı:

— Hoca da bizim dişçiye gidiyor galiba.. Biraz çabuk yürümeli, benden evvel varırsa nöbet beklemek lâzım gelir!..

Şimdi her ikisi de, âdeta sürat müsabakasına çıkmış gibi koşuyordu. Abdülgani efendi kızmış:

— Hay teres hay.. Benimle yarış ediyor be!..

Diye söyleniyor, Şakir bey de, içinden, Hocayı adamakıllı kalaylıyordu.

Nihayet nefes nefese, dişçinin kapısının önüne geldiler. Abdülgani efendi, merdivene ayağını basarken Şakir bey de bastı. Şakir bey, zile parmağını uzatırken, Abdülgani efendi de uzattı. Sonra bir lâhza durdular, ikisinin de gözünü hiddet bürümüştü. Şakir bey yüzünü buruşturarak homurdandı:

— Ne oluyorsun be Hoca?.. İşte ben çalıyorum ya!..

— Allah Allah... Ben çalarsam ne olur?.

— Ya.. nasıl, daha evvel girip de bana nöbet bekletebilir misin?

— Ona ne şüphe.. Daha evvel girmek elbet benim hakkım.

— Çok şey... Neden senin hakkın oluyormuş?..

— Çünkü, kapının merdivenine senden evvel ayak bastım!.

— Ben de kapının ziline senden evvel parmak dokundurdum!..

— Haydi oradan.. şarlatanlık istemez!..

— Hoca, ağzını topla.. Şarlatan sensin!...

— Sensin!...

— Vallahi o şiş yanağını patlatırım!..

— Hele vur bakayım!..

— Ay, ne yaparsın sanki?.

— O zaman görüşürüz!..

— Meydan okuyorsun ha?.. Al öyle ise!...

Sert bir tokat, şimşek gibi çaktı. Şimdi Abdülgani efendi, cübbesinin etekleri havalanarak Şakir beyle boğazlaşıyordu. Boğuşma bir hayli sürdü. Nihayet, Abdülgani efendinin suratına inen kuvvetli bir yumrukla beraber, ağrıyan dişi de kökünden fırladı.

Bu esnada dişçinin kapısı da açılmıştı, Beyaz önlüklü bir hizmetçi kız dışarıya uzanarak seslendi:

— Buyurunuz efendim!..

Fakat Abdülgani efendi, kökünden fırlayan dişini eline aldı ve müsterih bir külümseme ile Şakir beye göstererek:

— Oooh!.. dedi, işte, nöbetimi yine senden evvel savdım.. Gördün mü, hak yerini nasıl buldu!..

Hikâyeci

— Karacaahmet yolu parke döşeniyormuş...
— Oooh, desene rahat rahat gideceğiz!...

GIBTA!.

İki Damla

★ *Geçen asrın erkeği, daima iki şey arardı: Yaka düğmesini ve aşkı.. Şimdikiler her ikisinden de kurtulmuştur.*

★

★ *Bir çok iş adamları, birbirlerine: «Azizim, gel seninle bir kombinezon yapalım», derler ve bu kombinezonun için de ekseriya bir kadın bulunur!*

Gazeteci — Yazıyooor!.. Annesinin âşığını öldüren çocuğu yazıyor!..
Çocuk — Baba, bana da bir tabanca alsana!...

Sebep?..

Şebnem Çiler, nihayet işin farkına vardı: Ragıp, dayısının baldızı Süheylâyı seviyordu. Bunun için, kocasile âdi bir mahalle karısı gibi kavga edemezdi. Fakat, bir ruh, nekadar kibar, nekadar yüksek olursa olsun, kıskançlık öyle bir kuvvettir ki, girdiği yeri mutlak kemirir, oyar.

Şebnem de bu hale lâkayıt kalamadı ve uzun müddet uykusunu kaçıran düşüncelerden sonra, nihayet kararını verdi: O da Ragıba hiyanet edecekti. Zaten amcasının oğlu Feyzi, kaç zamandır imalı sözler, mânalı bakışlarla ona bir çok şeyler anlatmak istemiyor muydu?...

★

Şebnem ile Feyzi, tam üç ay seviştiler. Yalnız kocasına mukabele etmek için seçtiği bu âşık, cidden maharetli ve mahareti nisbetinde de sevimli bir gençti. Fakat, Şebnem bir türlü memnun değildi. Son zamanlarda, ondan çekiniyor, daha doğrusu, âdeta kaçıyordu...

Nihayet, Feyzi sordu:

— Yavrum, görüyorum ki, beni son zamanlarda ihmal etmeğe başladın. Açıkçası başından savıyorsun... Düşündüm, düşündüm, sebebini bulamadım?. Nedir?.. Ne oldu?..

Şebnem, mahzun bir sesle:

— Sebep mi? dedi. Hiç... Sorma daha iyi... Çok mühim!..

— Tuhaf şey... Anlamıyorum: Ne olabilir?. Gencim, çirkin değilim, seni seviyorum... Sonra, en hoşu kocan hiç bir şeyden şüphe etmiyor!...

Genç kadın, dalgın dalgın başını salladı:

— İşte, dedi, kendi dilinle söyledin Feyzi.. Asıl sebep bu?. Kocamın şüphe etmemesi!.. Öyle ya, o anlamadıktan, o üzülmedikten, o kıskanmadıktan sonra ben hiyanet etmişim, ne çıkar?.. Değil mi?..

Devekuşu

ŞAİRİN HAKKI

Abdülhak Hâmit, bir gün çok zengin, çok güzel ve çok şöhretli bir prensese âşık olur. Bu muhteşem kadına aşkını anlatmak ister. Fakat nasıl?. Doğrudan doğruya söylese olmaz, Nihayet çaresini bulur ve yalnız kaldıkları bir zamanda der ki :

— Prenses!.. Dün gece rüyamda sizi gördüm. Hakikatte olduğunuz kadar vakur ve şahane ediniz. Ben de gûya bir prens imişim!.. Zengin, güzel, meşhur bir prens... Size ilânıaşk ettim; dizlerinize kapanıp ağladım.. Siz de aşkımı lûtfen kabul eder gibi gülümsediniz, fakat....

Prenses uzun bir kahkaha ile şairin sözünü keser:

— Fakat.. bir de uyandınız ki, yatağınızda yapayalnızsınız.. Meğer rüya imiş!...

— Evet prenses hazretleri.. Meğer rüya imiş.. Ancak, şunu arzedeyim ki, hakikat, elimden yalnız prensliği aldı, diğer hakkım mahfuzdur!.

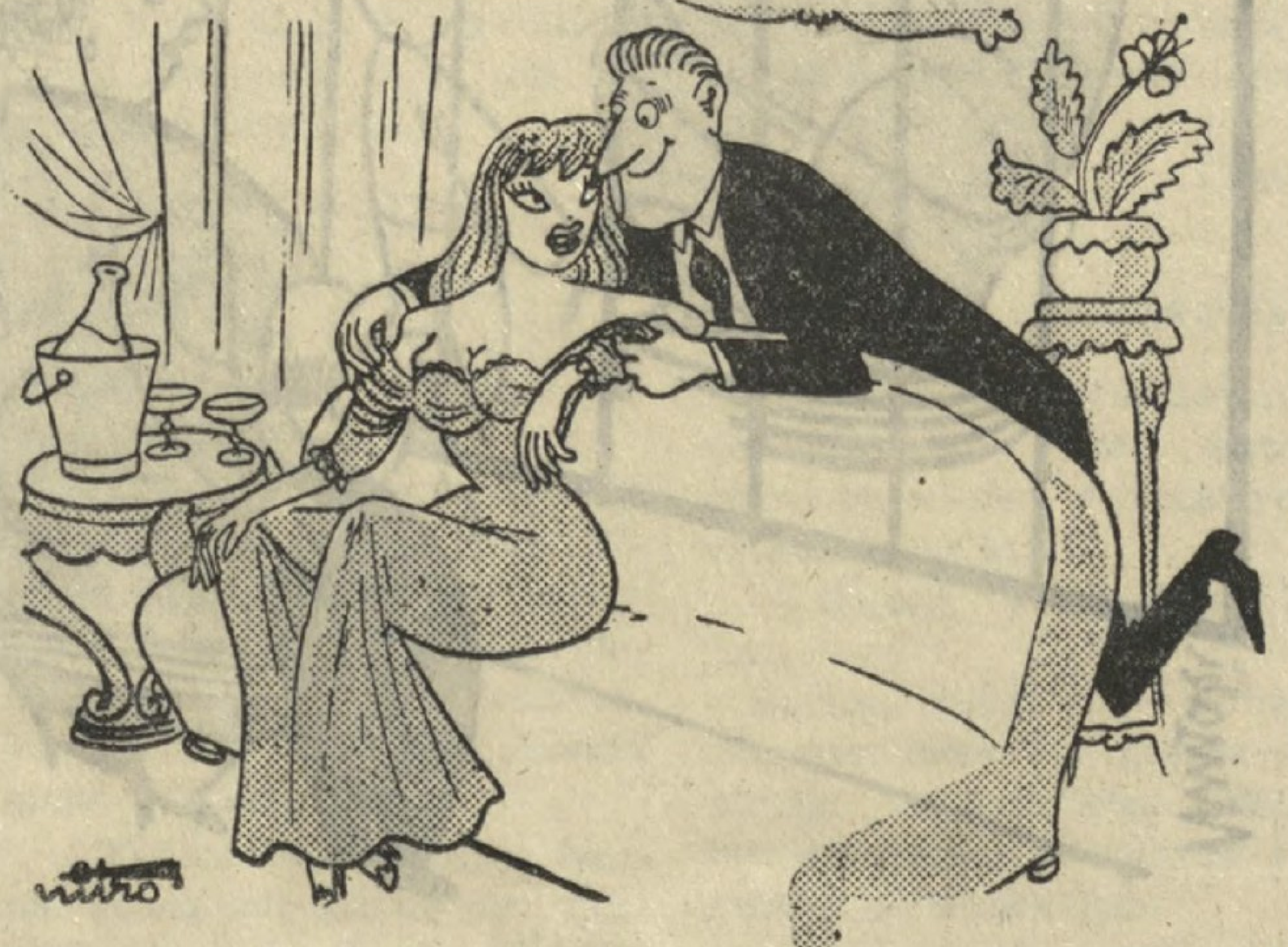
□

MİLYONERİN HÜLYASI

İki arkadaş dertleşiyorlardı:

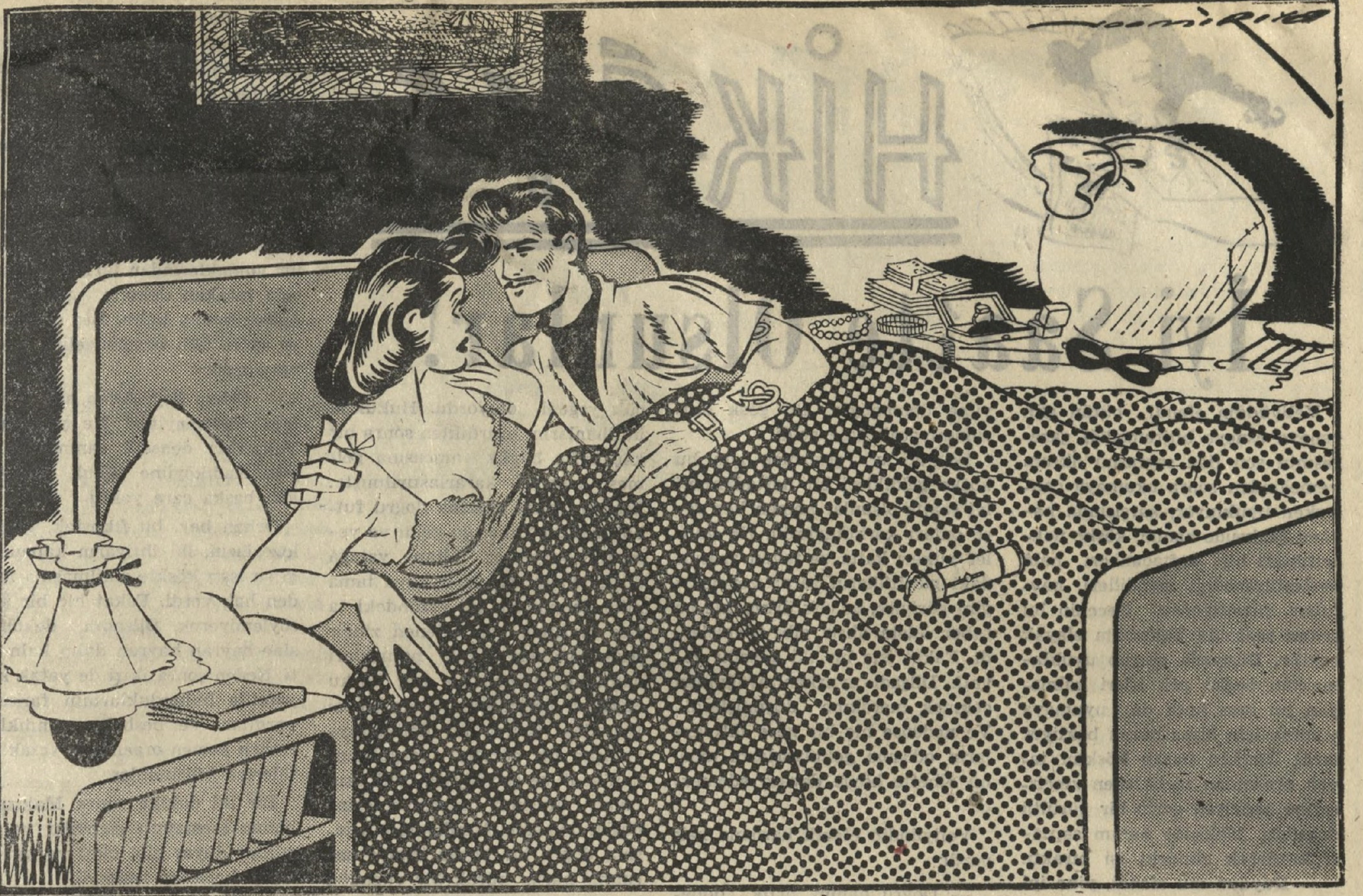
— Ah neler çekiyorum bilsen.. Karım hemen hemen her gece bir milyonerle evli olduğunu rüyasında gördüğünü söylüyor.

— Sen benden daha talihlisin dostum, benimkisi her sabah ev harçlığı isterken böyle bir şeyi tevehhüm ediyor.

Kız — Niçin çıkarıyorsunuz?.. Elbise hoşunuza gitmedi mi yoksa?...

—Le Hérisson —

Hırsız — Çok korktun mu?
Hizmetçi — Korktum ya... Evi soyduktan sonra gidivereceksin diye ödüm koptu!...

Teşhis

Tarım Bakanı, kendi seçim bölgesinin köylerinden birini ziyaret etmiş, halkı ziraat politikamız hakkında aydınlatıyordu. Makineleşmiş, fennî ziraatin faydalarına giriş olarak söze başladı:

— Eski usuller iyi netice vermez. Meselâ, bu mevsim, şu ağaçtan on kilo bile armut alacağınızı zannetmem.. dedi.

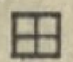
Köylünün biri başını salladı:

— Ben de zannetmem, paşam.

Bakan sordu:

— Neden?

— Bu ağaç armut ağacı değil de ondan...

TEZKİYE

Salona girince, kendisini Başbakana takdim ettiler. Menderes, sevimli tebessümiyle gülümsedi:

— Sizden bahsedildiğini çok duydum...

Hazret, kendini temize çıkarmakta acele etti:

— Teveccüh buyuruyorsunuz.. Tabiî hepsine inanmamışsınızdır..

Bir Temmuz akşamında

Bir temmuz akşamında hiç indin mi sahile?
Gün batarken sularda yedi renk gelir dile!

Her taraf yemyeşildir, her yerde bahar kokar,
Al güller hicran kokar, sarı güller yâr kokar!

Türküler kanad açar süzülen sandallarda,
Kuşlar gaga gagaya sevişirler dallarda!

Sarı kanatlı dişi siyah renkli erkeğe,
Buse verir naz ile boynunu eğe eğe!

Kana kana içerler aşkın sonsuz tadını,
Sonra erkek oynatır sevinçle kanadını:

Cıvıl cıvıl bir şeyler söyler mahbubesine...
Derken, yavrular başlar gönül alfabesine!

Ötede bir genç kadın, elleri çiçek dolu,
Mevsim sarhoşu olmuş, şaşırmış artık yolu...

Durmuş etrafı süzer, uçan bir kuşa bakar,
Birini bekler gibi karşı yokuşa bakar..

Belli ki o bu akşam kalbine eş bekliyor,
Batan güneşe karşı doğan güneş bekliyor..

İşte hocam, cennet de, Huri de, Gılman da bu!
Günah da bu, sevap ta.. Dert de bu, derman da bu!

Bir temmuz akşamında kırlara çık, ufka bak,
Ondan sonra gel bana, de ki: sevişmek yasak!

ÇİMDİK

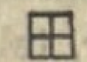
Tenzilât

İstanbul Sergisini geziyorlardı. Şehrin her şeyi gibi, dilencilerinden de örnek vardı sergide. Biri, yolcuya:

— İki gözü âmaya on kuş sadaka... diye dilendi. Yolcu:

— Ayol senin bir gözün görüyor... deyince dilenci tenzilât yaptı:

— Öyleyse beş kuruş ver...

ÖC

Yargıç, sanığa sordu:

— Vekil tutmıyacak mısın?

Sabıkalı kemali cesaretle meydan okudu:

— Tutmıyacağım bay yargıç.. Ne zaman tuttumsa içeri ben girdim, onu selbez bıraktılar...

YAZ

Yeni çıkacak bir gazetenin yazı işleri odasında, sekreter, muhabire sordu:

— İnönü bir demeç vermedi mi hâlâ..

— Hayır..

— Mükemmel öyleyse.. Yaz iki sütunluk bir demeç...

HİKÂYE

İyi Saatte Olsunlar!

Veliyüddin efendi bütün gün esneye esneye bitiremediği gazetesinin son ilân sayfasını akşam yemeğinden sonra okumaya çalışırken uyukluyor, karşısında haremi Maksude hanım, köşke naklettikleri bir haftadanberi hâlâ yerleştiremediği mendilleri, havluları düzeltiyordu. Gecenin bu erken saatinde Yakacıkta elayak çekilir. Dünyada oturup uyuklamaktan başka pek işleri kalmayan bu karı koca da uyumaya çıkmak için biraz hazmı bekliyorlardı. Derken harap köşkün tavan arasından sürüklenen zincir sesine benziyen garip bir gürültü duyuldu. Maksude hanım sapsarı kesilerek elindeki işi bıraktı:

— Duydun mu efendi, yine iyi saatte olsunlar başladı...

Veliyüddin efendi lâkayıt bir vaziyetle gazetesine daha dikkatle dalmış göründü. Maamafih gazete elinde biraz titrer gibi oldu:

— Aman sen de, aldırma! Yapar, yapar usanır!

Fakat, tam bu esnada Dilşat, merdivenleri dörder dörder atlıyarak nefes nefese odaya daldı:

— Vallahi hanımefendi, beyefendi haberiniz olsun.. Artık bu evde oturulmaz.. İyi saatte olsunlar, yine ben tam yatağıma girince ayağımdan tutup çektiler.. Korkudan ciğerim ağzıma geldi!

Dilşat, yatak kıyafetile koşmuştu. Dekolte gömleğinin önünü kavuşturmağa uğraşmasına rağmen, göğsündekiler, telâşlı bir çift kumru gibi heyecanından çırpınıp duruyordu.

Ah! Veliyüddin efendi, eğer kırk sene evvel olsaydı, iyi saatte olsunların bu iyiliklerinden belki istifade ederdi. Fakat maatteessüf o artık faziletin zarurî olduğu çağa erişmiş bulunuyordu. Genç kıza bir büyük efendi baba tavrile cesaret verdi, Maksude hanım kıymetli evlâtlığının damağını bastırdı: Koynundaki muskayı vererek okuyup üflemesini tenbih etti ve güç hal Dilşadı yatmak için tavan arasına tekrar dönmeğe kandırdılar. O çıktıktan sonra Maksude hanım kocasına:

— Efendi, dedi, artık Kadıköyüne dönmeliyiz.. Bu göşk oturulamiyacak hale geldi!

İki, üç ay geçirmek için bu köşke geldikleri bir haftadanberi iyi saatte olsunlar hemen her gece onları korkutuyordu. İlk günler yukarı katta ve tavan arasındaki gürültülerin zarar vermediğini görünce, az çok ürkmekle beraber âdeta alışır gibi olmuşlardı. Fakat işte bir iki gecedir zavallı Dilşadı uyurken ayağından çekmek merakına düşmüşlerdi.. Ve nedense hiç bir gece ihtiyarların odasına gelmiyorlardı ama, bu elbette böyle devam edemezdi.

Veliyüddin efendi karısına hak verdi:

— Dogru hanım, artık dönelim ama.. bari Orhan gelip gitsin de öyle..

Orhan bey, Veli efendinin küçük yeğeni oluyordu. Hukukun imtihanlarını bitirdikten sonra bir kaç hafta büyük amcasına gelmesi evvelce kararlaştırılmıştı.. İki gün sonra akşama doğru futbol dönüşü Yakacığa geldi ve yemeğini yeryemez bitap yatağa düştü. Fakat henüz uykuya tamamile dalmamıştı ki, üstündeki tavan arasında sürüklenen zincir sesleri ve sert ayak patırdıları duyuldu. Orhan bir kaç korku dakikası geçirdikten sonra yirmi yaşındaki sporcu bir delikanlıya yakışan bir cüretle karyolasından indi ve geceliğiyle usul usul tavan arasının merdivenlerine doğru yürüdü. Merdivenin ortasına doğru bir beyaz örtüye sarınmış narin, küçük bir vücudün kıpırdadığını farketti. Bu vücut, elindeki kalın zinciri merdivenlerde sürüklüyor ve iki sahan kapağı ile gürültü yapıyordu. İşini bitirdikten sonra küçük, narin hayal elindekileri yanındaki dolaba yerleştirdi ve bir oda kapısını açtı. Tam kapının önüne gelince içeriden gelen lâmbanın ziyasile Orhan bey Dilşadı tanımıştı:

— Vay Dilşat, iyi saatte olsunlar sen miydin?

Dilşat fena yakalanmış ve şaşkınlıkla üstündeki beyaz örtü düşmüştü. Bir omuzunu açık ve billûr yumaklarından birini de dışarıda bırakan dekolte gömleğile, öylece donup kaldı. Beş on saniye sonra aklı başına gelince yalvarıyordu:

— Orhan bey, Allah aşkına onlara söylemeyiniz! Ne yapayım, Yakacıkta dehşetli canım sıkılıyor. Kadıköyüne çabuk dönmek için başka çare yoktu.

Orhan bey, bu fıkırdak, güzel kızcağızın, iki ihtiyarın kapandığı şu ıssız köşkte sıkılmasına için den hak verdi. Fakat hiç bir şey söylemiyerek, Dilşadın dekoltesine hayran hayran dalıp kalmıştı Neden sonra ikişi de yatak kıyafetile bulunduklarının farkına vardılar. Ve besbelli utandıklarından hemen oracıktaki yatak örtülerine büründüler.

Bir iki dakika sonra Maksude hanım esrarengiz gıcırtılar ve fısıltılar duyar gibi oldu ve uyuklayan kocasına seslendi:

— Efendi bak! Galiba iyi saatte olsunlar yine zavallı kızı didiklemeğe başladılar!

Karga

AYDABİR

En meşhur imzalar..

□

En güzel şiirler..

□

En nefîs hikâyeler..

□

En meraklı roman..

□

En cazip röportajlar..

□

Yüzlerce fotoğraf, makale, karikatür..

Birinci sayısı kapışıldı..

VARYETE

Meşhurlara ait fıkralar

Yazarlarımızın, bilhassa meşhurların çoğu bir espri kaynağıdır. En bedbin anınızda bazılarile şöyle iki çift lâf etmeniz veya birbirleriyle konuşmalarını dinlemeniz, yüzünüze tebessümün sihirli maskesini takarak, Amerikada gülmesini beceremediği söy lenilen güzellik kraliçemiz Gelengül Tayfuroğlu'nu kıskandırmanız için kâfidir.

Geçen gün, bir mecmuanın kapak resminde, kızın yanındaki delikanlıyı beğenmiyen Peyami Safa:

— Ben kız olsaydım, dedi, bu erkeği derhal yanımdan kovardım.

Doğan Nadi, nükte fırsatını kaçırmadı:

— Sen kız olsaydın zaten delikanlı yanına gelmezdi!..

Peyami Safa karşıda oturan üç güzel kızı göstererek:

— Ama, dedi, ben de kız olsaydım bunlar gibi olurdum..

★

Peyami Safa Babıâli yokuşunda Nizameddin Nazife rastladı. Tepedelenlioğlu:

— Peyamiciğim, dedi, yakınlarda sana yine çok güzel bir kadınla geleceğim..

Peyami Safa'nın cevabı:

— Gel gel, Nizameddinciğim, ama öyle çift gelip çift dönmece yok!

★

Bir tanıdığı, Akşam'da neşredilsin diye Necmettin Sadak'a bir makale göndermişti. Ertesi gün telefonla fikrini sorunca şu cevabı aldı:

— Yazın o kadar güzel, o kadar güzel ki, vallahi insanın senin kaleminden çıktığına şüphe edeceği geliyor!

★

Nurullah Ataç, Suud Kemal Yetkin'in adına bir bilmece uydurmuş:

— İki hecelik bir isim: Birinci hece mâyilerin (sıvıların) en tatsızı, ikinci hece çalgıların en tatsızı, ikisi birden insanların en tatsızı!

Buna dehşetli içerliyen Suud Kemal Yetkin, Nurullah Ataç'ın yaptığını dostlarına yana yakıla anlatmıya başlamış. Bunun üzerine Behçet Kemal Çağlar, estetikçi âlimden bir ziyafet koparak şu karşılığı bulmuş:

— İki heceli bir soyadı: Birinci hece hayvanların en usta çiftelisi, ikinci hece muztariplerin en çiftelisi, ikisi birden münekkitlerin en çiftelisi!

★

Ankara Halkevinde yapılan bir şiir toplantısındaydık. Genç şairlerden biri sanat felsefesini anlatıp duruyordu. Derken, sözü şair Salih Zeki Aktay'a getirdi. Behçet Kemal Çağlar dayanamıyarak yanındakilere:

— Biliyor musunuz, dedi, bununla Salih Zeki arasında ne fark var? Bizimki henüz şair olmadan sapıtmışa benziyor; Salih Zeki ise, hiç değilse şair olduktan sonra sapıttı!.

Erkek — Şey karıcığım.. Daktilo biraz ağır işitiyor da, kulağına söylüyorum!...

Erkek — Eyvahlar olsun, karım geliyor.. Beni bir yerine sakla!...
— İci Paris —

İlk muayene

Salamon, kalbinden rahatsız! Arasıra krizler geçiriyor ama, meşhur kalp mütehassısı Aristidiye gidip kendini göstermeğe bir türlü karar veremiyor. Çünkü, Aristidi ilk muayene için 25 lira alıyor. Ondan sonrakilere 10 lira. Mesele, bu ilk muayenede!.

Salamona bu ilk muayene pek pahalı geliyor. Geceyi fena geçirdi. Sabahleyin karısı Rebekaya:

— Doktora yidiyorum!.

Dedi. Rebeka şaşırdı:

— Salamon, sen çok hastalandin öyle isan!

Kocasının 25 lira vermeğe razı olması için çok hastalanması lâzımdı. Salamon:

— Meraklanma Rebeka, on papele muayene edilmenin kolayini buldum!.

Diye güldü. Doğru Aristidi'nin muayenehanesine gitti. Sıra kendine gelince, doktorun yanına, eski bir dostunu ziyaret eder gibi girdi:

— Bonjur doktor, yine ben yeldim! Bakalim yeçen seferki muayeneden sonram beni nasin bulacan?

Aristidi, gözlüğünün altından Salamona tilki gözlerile baktı. (Peki, soyunun!) dedi. Salamon soyundu. Uzun uzun muayene etti, her tarafını dinledi. Sonra (peki, giyinin!) dedi. Defterine muayene neticesini not etmeğe başladı. Salamon giyindi, masasının önüne cebinden çıkardığı on lirayı bıraktı. Aristidi, parayı alıp çekmecenin gözüne koydu. Salamon, 10 lira ile ilk muayeneyi atlattığından memnun:

— Nasin, doktor, çok mi hastayim? Diye sordu.

— Yok, iyi, çok iyi! Yapılacak yeni bir şey yok. Geçen sefer verdiğim ilâçları tekrar yaptırıp kullan! Bitince gelirsin!.

KİTAP MERAKI

Bir harp zengini, apartımanında ki kütüphanesini süslemek için, Ankara caddesine kitap almıya gel mişti. Uğradığı kitapçı sordu:

— Nasıl bir şey istiyorsunuz?

— Sen hangisini beğeniyorsan, onları ver..

— Hafif eserler olsun mu?..

Harp zengini, başını salladı:

— Bunun ehemmiyeti yok.. husust arabam var, götürürüm!..

Hikâye

MAYONEZ

Nazan, davetlisi olduğu zaman çok telâş ve asabiyet gösterir. Sabahtanberi mutfaktan, Maryanın başından ayrılmıyarak ona her vesile ile çıkışması bundandı. O gün Şişlinin bu küçük apartımanına Nazan hanımın kadınlı erkekli tamam sekiz misafirı davetliydi. Maryan, hanımına ağır basmak için besbelli böyle bir fırsat gözetiyordu. Öğleye tamam iki saat kala isyan etti:

— Hanumsaniz kendi isinize bakiniz! Yok asçi iseniz o başka! Deyip önlüğünü fırlattı. Nazan, aşçı kadının şu dar zamanındaki nankörlüğünü affedemezdi:

— Öyle ise haydi defol! Her şeyi ben yaparım!.

Dedi ve Maryan bohçasını alıp kapıdan çıkınca, o da vakit kaybetmemek için gömleğile çalışmaya başladı. Filhakika bu genç dulun marifeti yalnız gönül kebap etmekten, mercimeği fırına vermekten ibareı değildir. İcap ederse yemek pişirmesini de bilir ve bu marifetile de iftihar eder. Şimdi misafirler gelince Maryan'ın nankörlüğünü anlatacak ve kendi güzel ellerile hazırladığı yemeklerin temin edeceği muvaffakiyetle iftihar edecekti. Yapılacak en uzun iş, mayonezi hazırlamaktı. Çünkü monden misafirlere bunu beğendirebilmek için itina ile yapmak ve bilâfasıla çevirerek kesilmemesine çok dikkat etmek icabeder. Dört yumurta kırdı, tuz, biber ilâve etti. Şişenin dibinde pek az kalan nefis zeytin yağını damla damla akıttıktan sonra, bunları kaşıkla döküp karıştırmaya başladı.

Nazan hanım mutfağında tıpkı bir sanatkâr gibi eserine dalmış muttarit bir ahenk ile çalışırken, bu apartımandaki bütün davetlere en erken gelmek itiyadında bulunan Cevat, bermutat damladı. Zili bir kaç defa çalıp cevap alamayınca, kapıyı kurcalamayı tecrübe etti. Maryan gittikten sonra kapı sürmelenmemişti. Cevat tokmağı çevirince içeri girdi ve boş odaları dolaştıktan sonra, mutfağa yürüdü:

— Kolay gelsin hanımefendi!.

— Teşekkür ederim Cevat bey, ama affediniz. Mayonezi bırakamıyacağım için şimdi elinizi sıkamıyacağım.

— Ay yalnız mısınız?

Nazan aşçı kadının yaptığını elindeki işi bırakmıyarak kısaca anlattı.

— Ben yardım edeyim hanımefendi!

— Kabil değil Cevat bey, basit bir şey ama, muvaffak olmak güçtür. Bakınız, işte böyle mütemadiyen karışacak, hem de daima bir tarafa ve ayni ahenk ile: Bir, iki, bir, iki!.

Cevat, ince gömleğin altında salçanın ahenkdar hareketile dalgalanan kısımlara yütkunarak baktı:

— Kuzum hanımefendi, biraz da ben karıştırayım!.

— Kıyamet kopsa bırakmam Cevat bey!

— Ya ben size bıraktırırsam!,.

Cevat, usulcacık genç kadının çıplak kollarından tutarak bir an içinde boynuna bir buse kondurdu. Nazan kızmıştı. Maamafih işinde devam ederek :

— Çocukluk yapmayın Cevat bey! diye bağırdı.

Fakat pişkin delikanlı cesur ellerini muhtelif noktalarda dolaştırmaya başlamıştı. Bu defa Nazan daha hiddetli ve daha keskin çınladı:

— Deli mi oldunuz kuzum, bırakınız diyorum!

Fakat kendisi mayonezi kesilecek diye bir türlü bırakamıyor, misafirlerinin önünde böyle beceriksiz görünmeğe tahammül edemiyordu. Delikanlı teşebbüslerini daha ileriye vardırdıkça o saniyeden saniyeye baygınlaşan sesile söylenip darılıyor, hem ayni ahenk ile moyenezi çalkalamakta devam ediyordu.

Bir saat sonra bütün misafirler sofrada neşe ile toplandılar. Aşçının en dar bir zamanda savuştuğunu öğrenen herkes, Nazan hanımı tebrik ederken, boğazına düşkün biri şu mütalâayı yürüttü:

— Mayonez pek nefis olmuş hanımefendi!. Fakat biraz geçirmişsiniz. Galiba daha lezzetli olsun diye üç, beş dakika fazla çalkalamışsınız!

Nazan hafifçe kızararak göz ucu ile küstah Cevada baktı!

Şeytan

AKSİLİK

Sergide karşılaştılar. Biri hemen elini cüzdanına attı:

— Aman, dedi, iyi ki gördüm. Al şu geçen hafta senden aldığım on lirayı...

Öbürü nezaket gösterdi:

— A... ben onu unuttumdu bile...

— Ya... vah vah... Neden daha önce söylemedin?

Yazısız facia : Bu gidişle!..

AKBABA YAYINLARI

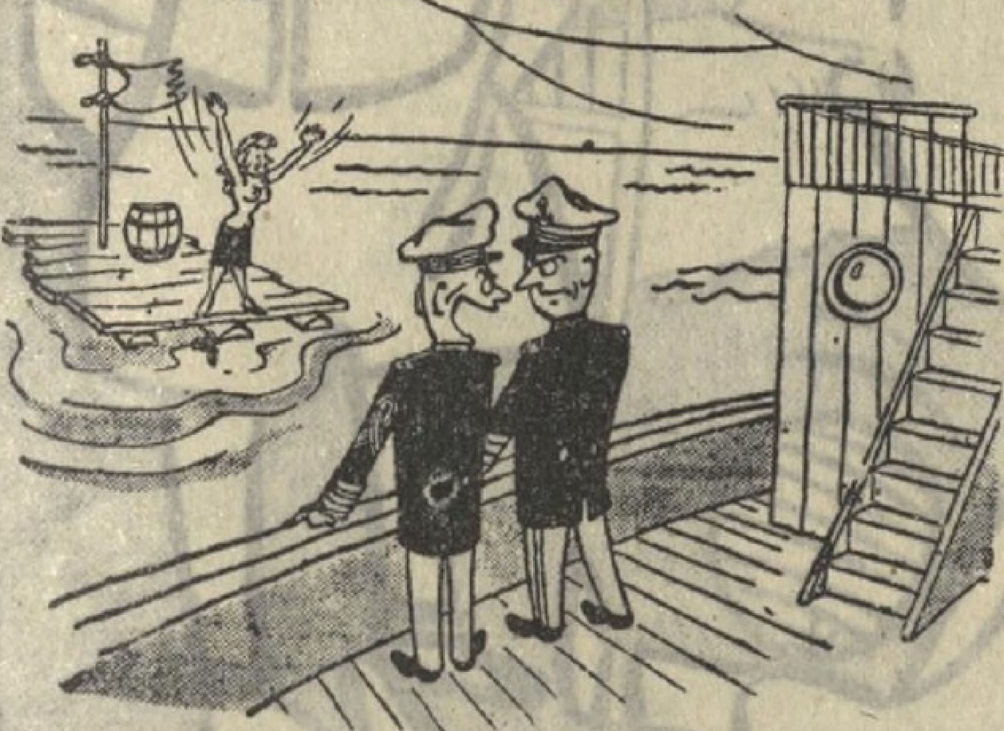
İstediğiniz en özlü, en zarif, en güzel kitapları size :

AKBABA

YAYINEVİ

VERECEKTİR

Dünya Karikatürleri

— Hayır, seni değil, beni imdadına çağırıyor!...

— İci Paris —

YAZISIZ!..

— İci Paris —

— Hayırdır inşallah kocacığım, rüyada kendimi dul kalmış gördüm!...

— İci Paris —

— Bir şey yapmadım ayol.. Sadece mayoma kaça aldığımı söyledim, bir iç çekip düştü, bayıldı!...

— Le Hérisson —

Penceredeki — Kocanızın yerinde olsam, vallahi elime kitap almam!..

— Amerikan —

SERENAT!..

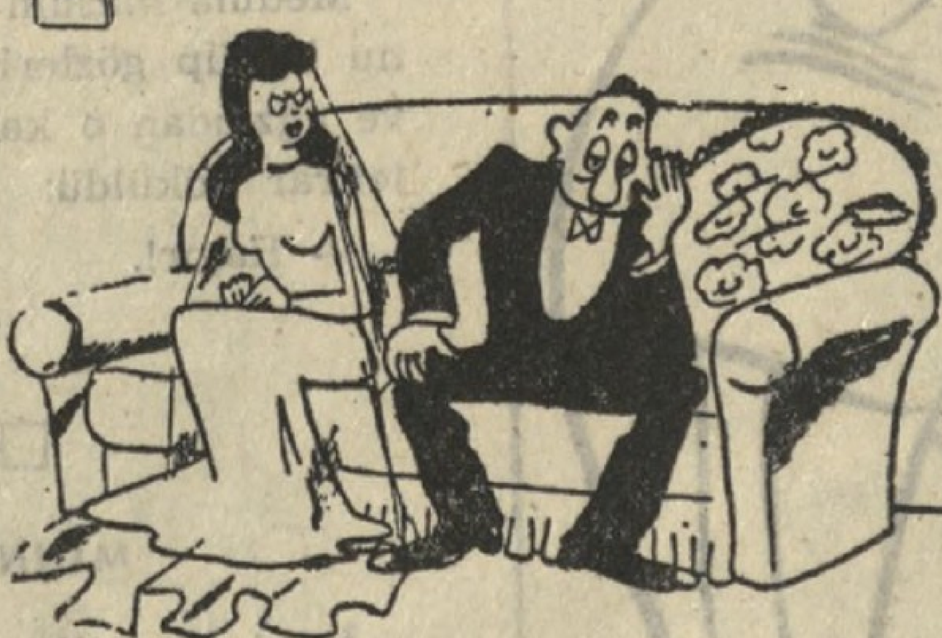
— İl Travaso —

ÇIPLAKLAR DİYARINDA:

— Dikkat ediyor musun karıcığım, zenciler âdeta elbiseli gibi görünüyorlar!...

— İci Paris —

DÜĞÜN GECESİ :

Damat — Eh, misafirler de gitti artık... Şimdi nasıl vakit geçireceğiz?..

— Le Hérisson —

KÖR EBE!

— Bildim, bildim, Mari!...

— İci Paris —

Hikâye

HAYIR! HAYIR!

Ateşle barutun yanyana bırakılmasından çıkacak kaza nihayet Saime hanımın da başına geldi. Zaten yeğeni olacak bu yumurcağı eş dost dilinden sakınarak evine aldığı zaman, içine böyle bir vesvese düşmüştü.

Basbayağı bıyıkları terlemeğe başlayan, boyu serpilip omuzları genişleyen Nuriyi on yedi yaşınki piliç gibi kızı Medihasile evde yalnız bırakıp komşulara çene çalmıya gitmek için insanın basireti bağlanmış olmalı.

Her ne hal ise olan olmuş, atı alan Üsküdara geçmişti. Şimdi kızı bu işsiz, güçsüz haytaya vermekten başka çare yoktu. Eğer, üç beş gün içinde bu iş halledilmezse meseleden işkili bulunan kurşuncu Zehra hanım yedi mahallede dedikodu yapacak, Saime hanımın evi herkesin ağzında bir parmak bal olacak, belki de bir tanecik Medihası için memleket te türküler, destanlar çıkacaktı.

Saime hanımı düşündüren yalnız bir cihet vardı. Haydi kızını o haylaz oğlana vermeğe razı olsun. Ya kız oğlanı hakikaten istemiyorsa! Çünkü Kurşuncu Zehra hanımın verdiği işkil üzerine dün Medihayı bir köşeye çekip sıkıştırdığı zaman kız ağlıyarak, başına gelen kazayı anlatmış, ama kendisinin hiç kabahatı olmadığını ve Nurinin her teklifine karşı daima hayır! Hayır! diye bağırdığını hıçkırıklarının arasında yeminlerle söylemişti.

Demek ki zavallı masum Medihacık, oğlanın haydutluğuna kurban olmuştu. Saime hanım akşamı dar etti. Nurinin eve gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu. İşin aslını elbette öğrenecek, bir tanecik cahil yavrusunu zorlamanın ne demek olduğunu o çapkına gösterecekti.

Nuri eve gelir gelmez teyzesinin asık suratından işin meydana çıktığını derhal anlamıştı. Saime hanım odanın kapısını sürmeleyip de yeğeninin karşısına geçince kıyametin yaklaştığı büs bütün belli oldu.

Nuri pişkinliğe vurarak inkâr edecek oldu. Fakat Saime hanım derhal köpürerek ağzını kapadı:

— Seni haydut seni! Kızcağız hayır dedikçe sen zorlamışsın! Yalan mı?

— Doğrusu, işte bu yalan değil teyze!

— Vay hâyasız canavar! Demek dağdaki haydutlar gibi kızımı zorladın ha!.

— Dur teyze, acele etme de anlatayım: Medihanın o akşam ben ne yaparsam, ne söylersem hayır dediği doğrudur. Ama bak nasıl oldu: O akşam sen yatmıya çıkmıştın. İkimiz yalnız kaldık. Ben ona artık gideyim mi diye sordum. Hayır, dedi. Sonra nedense aklıma geldi. Mediha, dedim, seni öpsem darılır mısın? Buna da hayır cevabını verdi. Artık ben de sırasile hep böyle sordum: O dana gelsem kızar mısın? Hoşuna gitmiyor mu? Artık bırakalım mı?.. İşte teyze o gece Mediha, bana hep böyle hayır! Hayır! Hayır! diye cevap verdi.

Saime hanım Nurinin bu izahı üzerine yerinden fırladı. Oğlanı kıziyle karşılaştırmak üzere odanın kapısına doğru koştu. Mediha oracıkta anahtar deliğine kulağını dayamış dinliyordu. Saime sinirli sesiyle bağırdı:

— Nurinin dediklerini işittin! Söyle bakayım utanmaz, bunlar yalan mı?.

Mediha masum masum boynunu büküp gözlerini yere indirdi, ve ağzından o kabahatsiz kelime tekrar döküldü:

— Hayır!.

A. Be. Ce.

— Evlenelim sevgilim, evlenelim.. Yol keser, adam soyar, yine sana bakarım!...

Hastabakıcı — Kuzum Allah aşkınıza, siz bir türlü hastalıktan kurtulamıyacak mısınız?...

MİNNET

Âşıkla sevgilisi arasında:

Erkek — Ayol bana bir başkası ile hiyanet ettiğin için sana minnettar olmamı mı istiyorsun?

Kadın — Elbet... O başkası karının âşıkı idi..

Âşık-ı Sandık

Eski tulûat kumpanyalarının sahnelerinde, meşhur Peruz hanım tarafından söylenen bir kanto vardır ki, halk türkülerimiz arasına da karışmıştır:

Seni gördükçe titiriyor yüreğim,
Asıl âşık-ı sadıkım ah ah, meleğim

Fakat, türkünün dillerde dolaşan bu şekli meğer yanlışmış!

Geçenlerde, meşhur şair ve hanende Osep Karaman, Büyükadada, Anadolu kulübünün bahçesinde, bir köşeye çekilmiş, herkesi mest eden tesirli ve yanık sesile, şu şekilde aslını ve doğrusunu okuyordu:

Seni gördükçe titiriyor yüreğim,
Asıl âşık-ı sandıkım ah, ah meleğim!

Hakikaten ikinci mısradaki (âşık-ı sadık) değil, (âşık-ı sandık) dır. Anlaşılan, şarkıyı yazan şair, bir aşk macerası esnasında zor bir duruma düşmüş ve bir sandığa girip saklanmağa mecbur kalmış.

Biliyorsunuz ki, geçenlerde İzmirde de böyle bir âşık bacaya sıkışmış kalmıştı. Erbabınca malûm olduğu üzere bunların çeşitleri çoktur: (Âşık-ı dolap) yani (dolaptaki âşık) gibi...

Pek kat'î olmamakla beraber, rivayete göre şarkıdaki (Âşık-ı sandık) bizzat şair ve hanende bay Osep Karaman'dır ve gençliğinde başından geçen bir vak'a üzerine kendisi tarafından yazılıp bestelenmiştir.

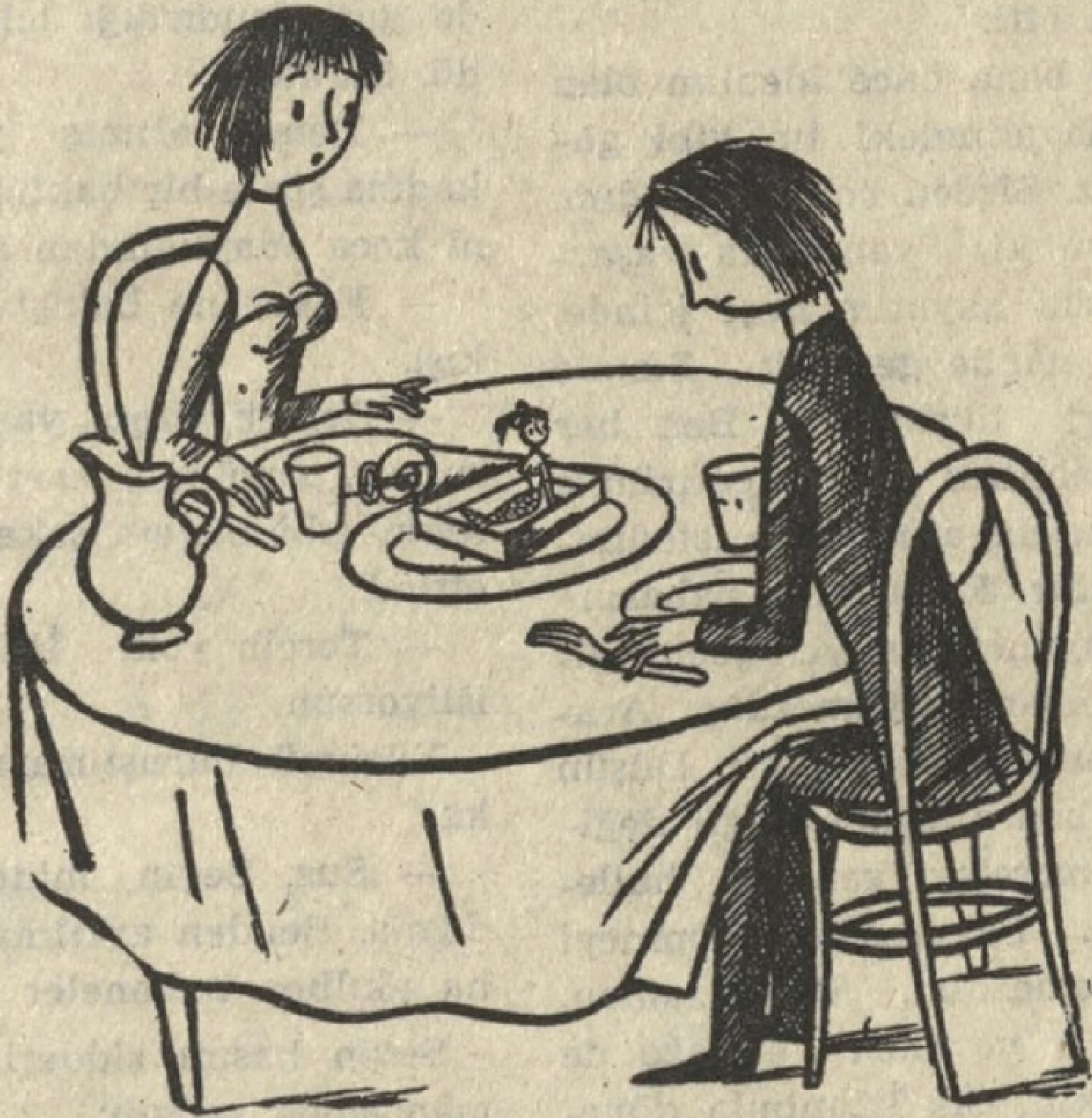
DÜNYA Karikatürleri

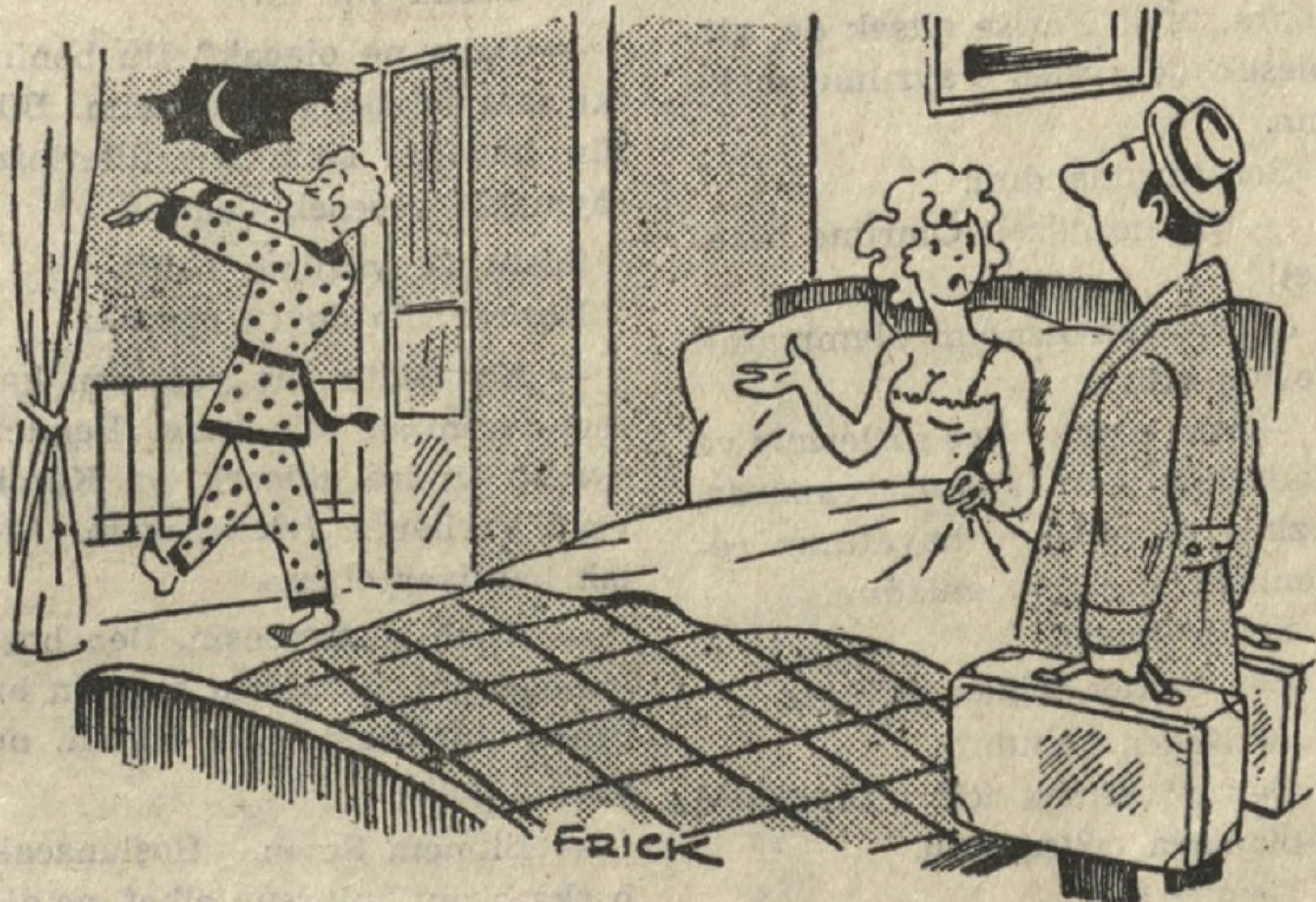
— Kamp hayatından çok memnunuz.. Yalnız, bir de sineması olsaydı!...

— Le Hérisson —

— Aaa.. Sardalya kutusundan Denizkızı yavrusu çıktı!...

— İci Paris —

— Üçüncü katın oğlu.. Zavallı genç, meğer sair-i filmenam (uykusunda gezen) mişl...

— Le Hérisson —

— Ne istiyorsun be?.. Az daha denize düşecektim!...

— İci Paris —

— Ben bu deniz manevralarının gazetelerin yazdığı gibi ciddi olduğunu sanmıyorum!..

— Le Hérisson —

YAZISIZ!...

— İci Paris —

337

BİR YILBAŞI GECESİ

AKBABA'NIN ROMANI : 17

Yazan: Fuat SAYGUN

Sara, kendinden emin olduğunu gösteren bir bakışla:

— İnanmıyorsun ama, göreceksin, dedi. Bazı tecrübesiz kızlarda aşk böyle başlar. Gebelik gibi başlar. Evvelâ bulantılar olur, sıkıntılar, tereddütler, şüpheler, kıskançlıklar.. İnsan sevmeğe başladığını anlamaz.

— Herkeste böyle midir?

— Herkeste değil. Bazı tiplerde böyle. Muazzez adında benim bir arkadaşım vardı. Tıpkı böyle idi. Geçti sonra bu haller. Sevdiğini anladı ve İrfana sımsıkı sarıldı.

Ben ümit içinde sordum:

— Şimdi Sevin de sarılacak mı bana öyle?

— Tabiî.

— Gidiyor kız İzmire yahu!. Hem de Kâmille. Ne söylüyorsun sen?

— Gitmez, gidemez. Göreceksin.

— Kalk öyle ise, şu tangoyu da oynıyalım..

Kalktık. Piste giriyorduk. Durduk. Sevin kenardan dolaşarak bize doğru hızla geliyordu. Masamıza döndük.

Sevin, biraz evvel oturduğu sandalyenin üstüne bakarak:

— Burada mendilimi unutmuş muyum? dedi.

Ben hemen masanın ve sandalyenin altına baktım. Fırsat bu fırsat, sevgimi hissettiren bir tonla:

— Burada yok Sevinciğim. Belki başka bir yerde düşürmüşsündür. Biraz oturmaz mısın? dedim.

Hemen oturdu, fakat yüzüme öfke ile bakarak sordu:

— Peşimden niçin geldiniz?

Şaşırdım. Ne demek istiyor? Bu da mı aşk? Bu da mı... sevda gebeliği?.

Kekeledim:

— Sevin, birbirimizden soğuk ayrıldık. Üzüldüm. Belki seni görürüm diye geldim buraya. Fakat o kadar neşesizdin ki...

— Sen de aksine pek neşelisin..

Sarmaşık'a bakarak ilâve etti:

— Sara hanım da öyle..

Ben cevap verdim:

— Ne yapalım, Sevin, burada cenaze merasimi yok. Neşeli olmağa veya öyle görünmeğe mecburuz biraz.

Sevin birdenbire kalktı:

— Peki öyle ise, keyfinizi bozmıyayım. Fakat ben seni yarın görmek isterim.

— Baş üstüne. Buraya geleyim mi?

— Gel. Öğle yemeğine gel.

Soğuk bir selâm vererek yürüyüp gitti.

Sara gülüyordu:

— Ben sana demedim mi? Gözümden hiç kaçmaz benim.

Ben şaşkındım:

— Anlamıyorum, ne biçim sevgi bu?.

— Kendi kendisiyle mücadele ediyor..

Kendi kendisile mücadele! Ne demek bu? İnsan kendi kendisile kavga eder mi? Böyle psikolojik inceliklere hiç aklım ermez. Kendi kendisile mücadele veya kavga denince, gözümün önünde şöyle bir manzara canlanır: Bir insan, kendi yanağına bir tokat vuruyor ve derhal kendi içinden şöyle bir isyan yükseliyor:

— Vay! Bana tokat atarsın ha! Şimdi ben senin payını veririm.

Çat! Bir tokat daha. Böylece adamcağız kendi kendini tokatlayıp duruyor. Hiç aklı başında insanlar arasında böylsine rastladınız mı?

Her ne hal ise, ertesi gün öğleyin otele gittim ve Sevin hanıma haber gönderdim. Bana söyliyeceklerini çok merak ediyordum. Aramızda konuşulacak ne kaldı? Ya nikâh memurunun önüne gelecek, veya İzmire gidecek. Boşuna gevezeliklerle vakit kaybetmenin ne faydası var?

Sevin, idam mahkûmuna karşı tebliğ edecek bir ağır ceza reisi gibi, korkunç bir ciddiyetle karşıma geçip oturdu. Hangi cinayeti işlediğimi merak ediyordum.. Fakat onun bu çocukça halinin, bir tatlı tarafı da yok değildi ve bana, boynuna sarılmak arzusu veriyordu.

Bir kelime söylemedi. Ne bonjur, ne günaydın, ne sabah şerifler hayrolsun, ne hatır sorma... Listeyi önüme koydu. «Ne zıkkımlanacaksan garsona söyle», der gibi bir hali vardı. Yemeklerimi seçtim ve garsona not ettirdim. O da bu işi bitirdi.

Garson uzaklaşınca, Sevin kaşları çatık, önüne bakarak:

— Artık ciddî konuşacağız, dedi.

Demek şimdiye kadar konuştuklarımız, karşı karşıya monoloğ söyler gibi hep şaka imiş.

Sesimi çıkarmadım.

Devam etti:

— Ben maceradan nefret ediyorum.

Yine sesimi çıkarmadım. Onu maceraya teşvik eden ben miyim? İzmirde, gece yarısı odama gelip evden kaçmak ve Parise gitmek istediğini söyleyen, benimle muvakkat bir zaman için evlenmek isteyen kim?

Sesimi çıkarmadım ama, bu suallere cevaplarım gözlerimden fışkırıyordu. Yüzüme baksa görecekti. Fakat hep önüne bakarak, devam ediyordu:

— Parise gitmiyeceğim. Vapurda kararımı verdim. İnsan evinde, başı yastıkta iken bir takım çocukça hayaller kuruyor; fakat bunların tatbikina başlayınca hepsinin saçmalığını anlıyor.

Allah Allah!. Bu ne düzgün, biçimli, mantıklı lâflar... Konferansa başladı Sevin. Fakat makul konuşuyor. Haydi hayırlısı..

Devam etti:

— Siz bana önce idealim olan erkek, hayalimdeki tip gibi göründünüz. Sizden çok hoşlandım. Zannettim ki, yanınızda yaşarsam, bütün hayatım neşe içinde, kahkaha içinde geçecek. Sizinle evlenmeyi düşündüm. Ben her arzusu çabucak yerine getirilmiş bir kızım. Hayatımda ne istedimse olmuştur. Fakat sizi, babasından bir oyuncak istiyen çocuk gibi amcamdan istiyemezdim. Arada Ferhan meselesi vardı. Düşündüm ki, ben amcama bağlı değilim. Bu meseleyi kendim halledebilirim. Fakat size evlenmeyi teklif edemezdim. Uzun zaman, konuşmağa ve flört etmeğe de vakit yoktu. Siz İstanbula dönecektiniz hemen. O Paris hikâyesini uydurdum. Gûya maksadım sizinle evlenmek değil de, başka.. Böylece izzetinefsimi kurtarmak istiyordum. Fakat evlendikten sonra, tabiî, Parise gitsek de, gitmesek de sizden ayrılmıyacaktım.

Ben mırıldandım:

— Oh, ne güzel! Ömrüne bereket!

Gülmekten kendini alamıyarak devam etti:

— İşte böyle hoş sözleriniz ve halleriniz var. Fakat, vapurda, sizinle evlenirsem, hayatımın cehennem olacağını anladım.

Sevin durdu.

Ben merak içinde sordum:

— Neden ruhum?

Cevap vermek için cesaretini toplamağa çalışıyordu.

Devam etti:

— Çünkü siz, vapurda, yanımızdan geçen erkeklere hiç bakmıyor, fakat bir kadın geçerse gözünüzü ondan ayırmıyordunuz..

Anladım ki, tedavisi olmayan bir çapkınsınız!.

Gözlerimin içine bakarak sordu:

— Yalan mı?

Ben vereceğim cevabı düşünürken, sayıklar gibi dalgın bakışlarla cevap verdi:

— Vapurda... Yanımızdan geçen kadınlar... vapurda.. kadınlar... Yanımızdan geçen... Benim hatırladığıma göre, Saradan evvel yanımızdan bir kadın geçti.

— Kâfi..

— Fakat o kadın, en aşağı altmışlık vardı.

— Daha fena ya. Altmış yaşındakilere öyle bakarsanız, yirmi yaşındakilerle halim neye varır?

Kıskançlığın bu derecesi beni hem komik olduğu için, hem de gururlandırdığı için güldürdü. Sordum:

— Demek altmış yaşında bir kadına şöyle bir baktığım için beni koca adaylığından azlettin?

— Fakat ne bakıştı o, ne bakış!.

— Demek altmış yaşındaki kurumuş, pörsümüş, kart lâtilokumu senin gibi badem şekerine tercih ettim?

— Tercih yok. İkisini birden istiyorsun.

Yüzümü buruşturarak dedim ki:

— Sus, Sevin, midemi bulandırma. Benden ayrılmak için daha akıllıca bahaneler bul.

Sevin başını şiddetli bir red mânasında salladı:

— Hayır, dedi, benim gözümden kaçmaz. Ya o Sara ile içli dışlı hareketleriniz?

Gülerek sordum :

— Başka var mı?

— Daha ne olacak? Bu benim iki saat içinde gördüklerim. Bütün hayatım sizin sevgililerinizi saymakla geçecek değil a.

Sustu ve yüzüme baktı.

Başımı sola doğru eğerek:

— Eh, dedim, ne yapalım, kararı vermişsin bir kere. Benden ayrılıp İzmire gidecek, ya Kâmil veya Ferhanla evleneceksin. Allah bahtiyar etsin.

— Allah göstermesin. Ben hoşlanmadığım insanlarla bir gün beraber oturamam. Ne Kâmil, ne de Ferhan!

— Bilmem Sevin. Hoşlanacak başka birini bulursun elbet, ne diyeyim? Bütün kapıları kapadın. Artık hiç bir şey ümit edemiyor, ve düşünemiyorum.

(Devam edecek)

Etibank, T. Ticaret ve
İş Bankalarının Kurduğu

ANKARA
SİGORTA ŞİRKETİ

Azamî emniyet, sür'at, kolaylık..

Yurdun her tarafına dağılmış teşkilâtı ile her nevi sigorta işleriniz için emrinize âmadedir.

Sermaye ve ihtiyat yekûnu

4.500.000 TL.

MERKEZ : İSTANBUL - BÜYÜK POSTAHANE KARŞISI

Telefon : 24813/4/5 □ Telgraf : Antas

Muayyen zamanlardaki
Sancılara
Karşı...

GRİPİN

KULLANINIZ!

Gripin

- Baş, diş, adale, sinir, ağrılarına karşı başarı ile kullanılır.
- Grip ve nezle başlangıcında bir çok fenalıkları önler.
- Süratle hazmolur, ve derhal tesirini gösterir.

Mideyi bozmaz, kalbi ve böbrekleri yormaz.

AKBABA
Yayınları

İstediğiniz en özlü, en zarif, en güzel kitapları size:

AKBABA

YAYINEVİ
verecektir.

ÖKSÜZ KALAN
YAVRUNUN EN
GÜVENİLİR VARLIĞI

Bu günkü

HAYAT SİGORTASIDIR

MASMAVİ

FEYZİ HALICI

Sözün musikî, musikînin renk olduğu şiir kitabıdır..

109 kuruşluk pulla aşağıdaki adresten isteyiniz: «Posta Kutusu 32 — Konya».

ANADOLU

Anonim Türk Sigorta Şirketi

SERMAYESİ : 1.500.000, — Türk Lirası

YANGIN
KARA ve DENİZ NAKLİYATI
KAZA
HAYAT

sigortalarını en müsait şartlarla yapmak için sayın müşterilerinin emrine âmadedir.

Yurdun her tarafındaki İş ve Ziraat Bankaları Türkiyenin bu en eski ve en büyük Sigorta Şirketinin acenteleridir.

Telefonlar:	Santral	44653/2/1 ve 44659
	Müdür	44039
	Fen Müşaviri ve Ankara Şubesi	10109
	İkinci Müdür	43954
	Galata Bürosu	43949
	İzmir Bürosu	5915

Telgraf adresi: İmtiyaz—İstanbul

10/Temmuz/1952
Perşembe

Akbaba

35
Kuruş

İtfaiye — Eyvah, yandım... Karım gelmiş!...
— İl Travaso —

340